

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīrīṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών (3. Saṃyutta
Nikāya)

5. Το μεγάλο βιβλίο (5. Mahāvagga)

12. Συνδεδεμένες ομιλίες για τις αλήθειες (12. Saccasaṃyuttaṃ)

[SN 56.1-102, PTS 5.414-5.478]

PaliVerse

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών

5. Το μεγάλο βιβλίο

12. Συνδεδεμένες ομιλίες για τις αλήθειες

1. Το κεφάλαιο για την αυτοσυγκέντρωση

1. Η ομιλία για την αυτοσυγκέντρωση

1071. Προέλευση στη Σαβάττχι. «Αναπτύσσετε, μοναχοί, την αυτοσυγκέντρωση. Ένας αυτοσυγκεντρωμένος μοναχός, μοναχοί, κατανοεί όπως πραγματικά είναι. Και τι κατανοεί όπως πραγματικά είναι; Κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Αναπτύσσετε, μοναχοί, την αυτοσυγκέντρωση. Ένας αυτοσυγκεντρωμένος μοναχός, μοναχοί, κατανοεί όπως πραγματικά είναι».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την απομόνωση

1072. «Αφοσιωθείτε στην απομόνωση, μοναχοί. Ένας μοναχός σε απομόνωση, μοναχοί, κατανοεί όπως πραγματικά είναι. Και τι κατανοεί όπως πραγματικά είναι; Κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Αφοσιωθείτε στην απομόνωση, μοναχοί. Ένας μοναχός σε απομόνωση, μοναχοί, κατανοεί όπως πραγματικά είναι.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Δεύτερο.

3. Η πρώτη ομιλία για τον γιο καλής οικογένειας

1073. «Όποιοι, μοναχοί, γιοι καλών οικογενειών στο παρελθόν σωστά αναχώρησαν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, όλοι αυτοί για την πλήρη συνειδητοποίηση των τεσσάρων ευγενών αληθειών όπως πραγματικά είναι. Όποιοι, μοναχοί, γιοι καλών οικογενειών στο μέλλον σωστά θα αναχωρήσουν από την

οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, όλοι αυτοί για την πλήρη συνειδητοποίηση των τεσσάρων ευγενών αληθειών όπως πραγματικά είναι. Όποιοι, μοναχοί, γιοι καλών οικογενειών τώρα σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, όλοι αυτοί για την πλήρη συνειδητοποίηση των τεσσάρων ευγενών αληθειών όπως πραγματικά είναι.

«Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου, της ευγενούς αλήθειας της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, της ευγενούς αλήθειας της πράξης που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Όποιοι, μοναχοί, γιοι καλών οικογενειών στο παρελθόν σωστά αναχώρησαν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή... κ.λπ... θα αναχωρήσουν... κ.λπ... αναχωρούν, όλοι αυτοί για την πλήρη συνειδητοποίηση αυτών ακριβώς των τεσσάρων ευγενών αληθειών όπως πραγματικά είναι.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Τρίτη.

4. Η δεύτερη ομιλία για τον γιο καλής οικογένειας

1074. «Όποιοι, μοναχοί, γιοι καλών οικογενειών στο παρελθόν σωστά αναχώρησαν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή και συνειδητοποίησαν πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί συνειδητοποίησαν πλήρως τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι. Όποιοι, μοναχοί, γιοι καλών οικογενειών στο μέλλον σωστά θα αναχωρήσουν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή και θα συνειδητοποιήσουν πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί θα συνειδητοποιήσουν πλήρως τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι. Όποιοι, μοναχοί, γιοι καλών οικογενειών τώρα σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή και συνειδητοποιούν πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί συνειδητοποιούν πλήρως τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι.

«Ποιες τέσσερις; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της πράξης που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Όποιοι, μοναχοί, γιοι καλών οικογενειών στο παρελθόν σωστά αναχώρησαν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή και συνειδητοποίησαν πλήρως όπως πραγματικά είναι... κ.λπ... θα συνειδητοποιήσουν πλήρως... κ.λπ... συνειδητοποιούν πλήρως, όλοι αυτοί συνειδητοποιούν πλήρως αυτές τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Τέταρτο.

5. Η πρώτη ομιλία για τους ασκητές και τους βραχμάνους

1075. «Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο παρελθόν αφυπνίστηκαν πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί αφυπνίστηκαν πλήρως στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο μέλλον θα αφυπνιστούν πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί θα αφυπνιστούν πλήρως

στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι τώρα αφυπνίζονται πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί αφυπνίζονται πλήρως στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι.

«Ποιες τέσσερις; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο παρελθόν αφυπνίστηκαν πλήρως όπως πραγματικά είναι... κ.λπ... θα αφυπνιστούν πλήρως... κ.λπ... αφυπνίζονται πλήρως, όλοι αυτοί αφυπνίζονται πλήρως σε αυτές τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία για τους ασκητές και τους βραχμάνους

1076. «Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο παρελθόν διακήρυξαν ότι έχουν αφυπνιστεί πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί διακήρυξαν ότι έχουν αφυπνιστεί πλήρως στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο μέλλον θα διακηρύξουν ότι έχουν αφυπνιστεί πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί θα διακηρύξουν ότι έχουν αφυπνιστεί πλήρως στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι τώρα διακηρύσσουν ότι έχουν αφυπνιστεί πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί διακηρύσσουν ότι έχουν αφυπνιστεί πλήρως στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι.

«Ποιες τέσσερις; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο παρελθόν διακήρυξαν ότι έχουν αφυπνιστεί πλήρως όπως πραγματικά είναι... κ.λπ... θα διακηρύξουν... κ.λπ... διακηρύσσουν, όλοι αυτοί διακηρύσσουν ότι έχουν αφυπνιστεί πλήρως σε αυτές τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον λογισμό

1077. «Μην σκέφτεστε, μοναχοί, κακούς φαύλους λογισμούς, δηλαδή -ηδονικό λογισμό, λογισμό του θυμού, λογισμό της βίας. Για ποιο λόγο; Αυτοί οι λογισμοί, μοναχοί, δεν είναι ωφέλιμοι, δεν αποτελούν τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, δεν οδηγούν στην αποστασιοποίηση, δεν οδηγούν στο μη πάθος, δεν οδηγούν στην παύση, δεν οδηγούν στη γαλήνη, δεν οδηγούν στην άμεση γνώση, δεν οδηγούν στην ανώτατη φώτιση, δεν οδηγούν στο Νιμπίνα.

«Όταν σκέφτεστε όμως, μοναχοί, να σκέφτεστε: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», να σκέφτεστε: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», να σκέφτεστε: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», να σκέφτεστε: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Για ποιο λόγο; Αυτοί οι λογισμοί,

μοναχοί, είναι ωφέλιμοι, αυτοί αποτελούν τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, αυτοί οδηγούν στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον στοχασμό

1078. «Μην στοχάζεστε, μοναχοί, κακόβουλη φαύλη σκέψη -ή «ο κόσμος είναι αιώνιος» ή «ο κόσμος είναι μη-αιώνιος», ή «ο κόσμος είναι πεπερασμένος» ή «ο κόσμος είναι άπειρος», ή «η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα» ή «η ψυχή είναι κάτι άλλο και το σώμα κάτι άλλο», ή «ο Τατχάγκατα υπάρχει μετά το θάνατο» ή «ο Τατχάγκατα δεν υπάρχει μετά το θάνατο», ή «ο Τατχάγκατα και υπάρχει και δεν υπάρχει μετά το θάνατο» ή «ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά το θάνατο». Για ποιο λόγο; Αυτός ο στοχασμός, μοναχοί, δεν συνδέεται με το όφελος, δεν αποτελεί τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, δεν οδηγεί στην αποστασιοποίηση, δεν οδηγεί στο μη πάθος, δεν οδηγεί στην παύση, δεν οδηγεί στη γαλήνη, δεν οδηγεί στην άμεση γνώση, δεν οδηγεί στην ανώτατη φώτιση, δεν οδηγεί στο Νιμπάνα.

«Όταν στοχάζεστε όμως, μοναχοί, να στοχάζεστε: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», να στοχάζεστε: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», να στοχάζεστε: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», να στοχάζεστε: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Για ποιο λόγο; Αυτός ο στοχασμός, μοναχοί, συνδέεται με το όφελος, αυτός αποτελεί τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, αυτός οδηγεί στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Ογδοη.

9. Η ομιλία για τη φιλονικία

1079. «Μην κάνετε, μοναχοί, αντιπαραθετικές συζητήσεις -'Εσύ δεν καταλαβαίνεις αυτή τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή, εγώ καταλαβαίνω αυτή τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή. Πώς θα μπορούσες εσύ να καταλάβεις αυτή τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή; Εσύ ακολουθείς λάθος πρακτική, εγώ ακολουθώ σωστή πρακτική. Τα λόγια μου είναι συνεπή, τα δικά σου είναι ασυνεπή. Αυτό που έπρεπε να πεις στην αρχή το είπες στο τέλος, αυτό που έπρεπε να πεις στο τέλος το είπες στην αρχή. Αυτό που είχες σκεφτεί τόσο καιρό αποδείχθηκε λάθος. Η θεωρία σου έχει αντικρουστεί, πήγαινε να ξεμπλέξεις από τη θεωρία σου. Έχεις ηττηθεί, ξεμπερδέψε την αν μπορείς!» Για ποιο λόγο; Αυτή η συζήτηση, μοναχοί, δεν συνδέεται με το όφελος, δεν αποτελεί τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, δεν οδηγεί στην αποστασιοποίηση, δεν οδηγεί στο μη πάθος, δεν οδηγεί στην παύση, δεν οδηγεί στη γαλήνη, δεν οδηγεί στην άμεση γνώση, δεν οδηγεί στην ανώτατη φώτιση, δεν οδηγεί στο Νιμπάνα.

«Όταν συζητάτε όμως, μοναχοί, να συζητάτε: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος', να συζητάτε: 'αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου', να συζητάτε: 'αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου', να συζητάτε: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί

στην παύση του υπαρξιακού πόνου'... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια». Ένατη.

10. Η ομιλία για την άσκοπη συζήτηση

1080. «Μην κάνετε, μοναχοί, πολλά είδη άσκοπης συζήτησης, δηλαδή -συζήτηση για βασιλιάδες, για κλέφτες, για υπουργούς, για στρατό, για κινδύνους, για πόλεμο, για φαγητό, για ποτό, για ρούχα, για κρεβάτια, για γιρλάντες, για αρώματα, για συγγενείς, για οχήματα, για χωριά, για κωμοπόλεις, για πόλεις, για χώρες, για γυναίκες, για ήρωες, για κουτσομπολιά του δρόμου, για κουτσομπολιά στο πηγάδι, για νεκρούς, για διάφορα πράγματα, για τον κόσμο, για τη θάλασσα, για το πώς γίνονται και δεν γίνονται τα πράγματα. Για ποιο λόγο; Αυτή η συζήτηση, μοναχοί, δεν συνδέεται με το όφελος, δεν αποτελεί τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, δεν οδηγεί στην αποστασιοποίηση, δεν οδηγεί στο μη πάθος, δεν οδηγεί στην παύση, δεν οδηγεί στη γαλήνη, δεν οδηγεί στην άμεση γνώση, δεν οδηγεί στην ανώτατη φώτιση, δεν οδηγεί στο Νιμπάνα.

«Όταν συζητάτε όμως, μοναχοί, να συζητάτε: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος', να συζητάτε: 'αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου', να συζητάτε: 'αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου', να συζητάτε: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου'. Για ποιο λόγο; Αυτή η συζήτηση, μοναχοί, συνδέεται με το όφελος, αυτή αποτελεί τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, αυτή οδηγεί στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της αυτοσυγκέντρωσης πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Αυτοσυγκέντρωση, απομόνωση, γιοι καλών οικογενειών τα άλλα δύο· ασκητές και βραχμάνοι, λογισμός, στοχασμός, αντιπαραθετική συζήτηση.

2. Το κεφάλαιο για την εκκίνηση του τροχού της διδασκαλίας

1. Η ομιλία για την εκκίνηση του τροχού της Διδασκαλίας

1081. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Μπαρνασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους πέντε μοναχούς της ομάδας: «Αυτά τα δύο άκρα, μοναχοί, δεν πρέπει να ακολουθούνται από έναν αναχωρητή. Ποιες δύο; Αυτή η επιδίωξη της ηδονικής ευτυχίας στις ηδονές, που είναι κατώτερη, χωριάτικη, κοινή, μη ευγενής, μη επωφελής, και αυτή η επιδίωξη της αυτοταπείνωσης, που είναι οδυνηρή, μη ευγενής, μη επωφελής. Μη προσεγγίζοντας αυτά τα δύο άκρα, μοναχοί, η μέση πρακτική έχει κατανοηθεί πλήρως από τον Τατχάγκατα, που δημιουργεί όραση, που δημιουργεί γνώση, που οδηγεί στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα».

«Και ποια είναι, μοναχοί, αυτή η μέση πρακτική που έχει κατανοηθεί πλήρως από τον Τατχάγκατα, που δημιουργεί όραση, που δημιουργεί γνώση, που οδηγεί στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα; Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση. Αυτή είναι, μοναχοί, η μέση πρακτική που έχει κατανοηθεί πλήρως από τον Τατχάγκατα, που δημιουργεί όραση, που δημιουργεί γνώση, που οδηγεί στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα.

«Αυτή όμως, μοναχοί, είναι η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου - η γέννηση είναι υπαρξιακός πόνος, το γήρας είναι υπαρξιακός πόνος, η ασθένεια είναι υπαρξιακός πόνος, ο θάνατος είναι υπαρξιακός πόνος, η συσχέτιση με τα μη αγαπημένα είναι υπαρξιακός πόνος, ο χωρισμός από τα αγαπημένα είναι υπαρξιακός πόνος, το να μην αποκτά κανείς αυτό που επιθυμεί είναι επίσης υπαρξιακός πόνος - συνοπτικά, τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης είναι υπαρξιακός πόνος. Αυτή όμως, μοναχοί, είναι η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου - αυτή η επιθυμία που οδηγεί σε επαναγέννηση, συνοδευόμενη από απόλαυση και πάθος, που βρίσκει ευχαρίστηση εδώ κι εκεί, δηλαδή - ηδονική επιθυμία, επιθυμία για ύπαρξη, επιθυμία για μη ύπαρξη. Αυτή όμως, μοναχοί, είναι η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου - η πλήρης αποστασιοποίηση και παύση αυτής της ίδιας της επιθυμίας χωρίς υπόλοιπο, η γενναιοδωρία, η παραίτηση, η ελευθερία, η μη προσκόλληση. Αυτή όμως, μοναχοί, είναι η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου - αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη... κ.λπ... ορθή αυτοσυγκέντρωση.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή», έτσι σε μένα, μοναχοί, πριν... κ.λπ... εγέρθηκε. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου έχει γίνει πλήρως κατανοητή», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου πρέπει να εγκαταλειφθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, πριν... κ.λπ... εγέρθηκε. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου έχει εγκαταλειφθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου πρέπει να συνειδητοποιηθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, πριν... κ.λπ... εγέρθηκε. «Αυτή η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου έχει συνειδητοποιηθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε

σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να αναπτυχθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, πριν... κ.λπ... εγέρθηκε. «Αυτή η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου έχει αναπτυχθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

«Όσο καιρό, μοναχοί, σε αυτές τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες η γνώση και ενόραση όπως πραγματικά είναι, έτσι με τρεις κύκλους και δώδεκα τρόπους, δεν ήταν πλήρως καθαρή σε μένα, τόσο καιρό εγώ, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, δεν αναγνώρισα τον εαυτό μου ως αυτόν που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση.

«Όταν όμως, μοναχοί, σε αυτές τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες η γνώση και ενόραση όπως πραγματικά είναι, έτσι με τρεις κύκλους και δώδεκα τρόπους, ήταν πλήρως καθαρή σε μένα, τότε εγώ, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, αναγνώρισα τον εαυτό μου ως αυτόν που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Και η γνώση και η ενόραση εγέρθηκαν σε μένα - 'Ακλόνητη είναι η απελευθέρωσή μου, αυτή είναι η τελευταία γέννηση, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση'.» Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Οι πέντε μοναχοί της ομάδας, ευχαριστημένοι, αγαλλίασαν με τα λόγια του Ευλογημένου.

Και όταν αυτή η ανάλυση εκφωνούνταν, στον σεβάσμιο Κοντάνια εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης».

Και όταν ο τροχός της Διδασκαλίας τέθηκε σε κίνηση από τον Ευλογημένο, οι γήινοι θεοί διακήρυξαν με δυνατή φωνή: «Αυτός ο ανυπέρβλητος τροχός της Διδασκαλίας τέθηκε σε κίνηση από τον Ευλογημένο στη Μπαρνασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών, μη αναστρέψιμος από κανέναν ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο». Ακούγοντας τον ήχο των γήινων θεών, οι θεοί που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς διακήρυξαν με δυνατή φωνή: «Αυτός ο ανυπέρβλητος τροχός της Διδασκαλίας τέθηκε σε κίνηση από τον Ευλογημένο στη Μπαρνασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών, μη αναστρέψιμος από κανέναν ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο». Ακούγοντας τον ήχο των θεών που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς, οι Τριάντα Τρεις θεοί... κ.λπ... οι θεοί Γιάμα... κ.λπ... οι θεοί Τουσίτα... κ.λπ... οι δημιουργοχαρείς θεοί... κ.λπ... οι θεοί που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων... κ.λπ... οι θεοί της συντροφιάς του Βράχμα διακήρυξαν με δυνατή φωνή: «Αυτός ο ανυπέρβλητος τροχός της Διδασκαλίας τέθηκε σε κίνηση από τον Ευλογημένο στη Μπαρνασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών, μη αναστρέψιμος από κανέναν ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο».

Έτσι εκείνη τη στιγμή, εκείνη την ώρα, ο ήχος ανέβηκε μέχρι τον κόσμο του Βράχμα. Και αυτό το δεκαχιλίαπλάσιο κοσμικό σύστημα έτρεμε, σειόταν και δονούνταν, και απεριόριστο μεγαλειώδες φως εμφανίστηκε στον κόσμο, υπερβαίνοντας τη θεϊκή δύναμη των θεών.

Τότε ο Ευλογημένος εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο: «Κατάλαβε πράγματι, αγαπητέ, ο Κοντάνια, κατάλαβε πράγματι, αγαπητέ, ο Κοντάνια!» Έτσι πράγματι του σεβάσμιου Κοντάνια το όνομα έγινε 'Ανιασικοντάνια'. Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον Τατχάγκατα

1082. «Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου», μοναχοί, στους Τατχάγκατα σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή», μοναχοί, στους Τατχάγκατα πριν... κ.λπ... εγέρθηκε. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου έχει γίνει πλήρως κατανοητή», μοναχοί, στους Τατχάγκατα σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου», μοναχοί, στους Τατχάγκατα σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου πρέπει να εγκαταλειφθεί», μοναχοί, στους Τατχάγκατα πριν... κ.λπ... εγέρθηκε. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου έχει εγκαταλειφθεί», μοναχοί, στους Τατχάγκατα σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου», μοναχοί, στους Τατχάγκατα σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου πρέπει να συνειδητοποιηθεί», μοναχοί, στους Τατχάγκατα πριν... κ.λπ... εγέρθηκε. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου έχει συνειδητοποιηθεί», μοναχοί, στους Τατχάγκατα σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου», μοναχοί, στους Τατχάγκατα σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να αναπτυχθεί», μοναχοί, στους Τατχάγκατα πριν... κ.λπ... εγέρθηκε. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου έχει αναπτυχθεί», μοναχοί, στους Τατχάγκατα σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως».

Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το συνάθροισμα

1083. «Υπάρχουν αυτές οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες, μοναχοί. Ποιες τέσσερις; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου; Πρέπει να ειπωθεί 'τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης', δηλαδή - το συνάθροισμα της προσκόλλησης στην ύλη... κ.λπ... το συνάθροισμα της προσκόλλησης στη συνείδηση. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου; Αυτή η επιθυμία που οδηγεί σε επαναγέννηση, συνοδευόμενη από απόλαυση και πάθος, που βρίσκει ευχαρίστηση εδώ κι εκεί, δηλαδή - ηδονική επιθυμία, επιθυμία για ύπαρξη, επιθυμία για μη ύπαρξη. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου; Η πλήρης αποστασιοποίηση και παύση αυτής της ίδιας της επιθυμίας χωρίς υπόλοιπο, η γενναιοδωρία, η παραίτηση, η ελευθερία, η μη προσκόλληση - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου; Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη... κ.λπ... ορθή αυτοσυγκέντρωση - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την εσωτερική αισθητήρια βάση

1084. «Υπάρχουν αυτές οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες, μοναχοί. Ποιες τέσσερις; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου; Πρέπει να ειπωθεί 'οι έξι εσωτερικές αισθητήριες βάσεις'. Ποιες είναι οι έξι; Αισθητήρια βάση του ματιού... κ.λπ... αισθητήρια βάση του νου - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου; Αυτή η επιθυμία που οδηγεί σε επαναγέννηση, συνοδευόμενη από απόλαυση και πάθος, που βρίσκει ευχαρίστηση εδώ κι εκεί, δηλαδή - ηδονική επιθυμία, επιθυμία για ύπαρξη, επιθυμία για μη ύπαρξη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου; Η πλήρης αποστασιοποίηση και παύση αυτής της ίδιας της επιθυμίας χωρίς υπόλοιπο, η γενναιοδωρία, η παραίτηση, η ελευθερία, η μη προσκόλληση - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου; Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη... κ.λπ... ορθή αυτοσυγκέντρωση - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Τέταρτο.

5. Η πρώτη ομιλία για τη συγκράτηση

1085. «Θυμάστε, μοναχοί, τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από εμένα;» Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο». «Πώς όμως εσύ, μοναχέ, θυμάσαι τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από εμένα;» «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι τον υπαρξιακό πόνο ως την πρώτη ευγενή αλήθεια που έχει διδαχθεί από τον Ευλογημένο· εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι την προέλευση του υπαρξιακού πόνου ως τη δεύτερη ευγενή αλήθεια που έχει διδαχθεί από τον Ευλογημένο· εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι την παύση του υπαρξιακού πόνου ως την τρίτη ευγενή αλήθεια που έχει διδαχθεί από τον Ευλογημένο· εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου ως την τέταρτη ευγενή αλήθεια που έχει διδαχθεί από τον Ευλογημένο. Έτσι λοιπόν εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο».

«Καλώς, καλώς, μοναχέ! Καλώς πράγματι εσύ, μοναχέ, θυμάσαι τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από εμένα. Ο υπαρξιακός πόνος, μοναχέ, έχει διδαχθεί από εμένα ως η πρώτη ευγενής αλήθεια, έτσι να τον θυμάσαι· η προέλευση του υπαρξιακού πόνου, μοναχέ, έχει διδαχθεί από εμένα ως η δεύτερη ευγενής αλήθεια, έτσι να την θυμάσαι· η παύση του υπαρξιακού πόνου, μοναχέ, έχει διδαχθεί από εμένα ως η τρίτη ευγενής αλήθεια, έτσι να την θυμάσαι· η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, μοναχέ, έχει διδαχθεί από εμένα ως η τέταρτη ευγενής αλήθεια, έτσι να την θυμάσαι. Έτσι λοιπόν, μοναχέ, να θυμάσαι τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από εμένα.

«Γι' αυτό, μοναχέ, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία για τη συγκράτηση

1086. «Θυμάστε, μοναχοί, τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από εμένα;» Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο».

«Πώς όμως εσύ, μοναχέ, θυμάσαι τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από εμένα;» «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι τον υπαρξιακό πόνο ως την πρώτη ευγενή αλήθεια που έχει διδαχθεί από τον Ευλογημένο. Όποιος, σεβάσμιε κύριε, ασκητής ή βραχμάνος έλεγε έτσι - 'αυτός δεν είναι ο υπαρξιακός πόνος ως πρώτη ευγενής αλήθεια που έχει διδαχθεί από τον ασκητή Γκόταμα. Εγώ, αφού απορρίψω αυτόν τον υπαρξιακό πόνο ως πρώτη ευγενή αλήθεια, θα διακηρύξω έναν άλλο υπαρξιακό πόνο ως πρώτη ευγενή αλήθεια' - αυτό είναι αδύνατον. Την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο... κ.λπ... εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου ως την τέταρτη ευγενή αλήθεια που έχει διδαχθεί από τον Ευλογημένο. Όποιος, σεβάσμιε κύριε, ασκητής ή βραχμάνος έλεγε έτσι - 'αυτή δεν είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου ως τέταρτη ευγενής αλήθεια που έχει διδαχθεί από τον ασκητή Γκόταμα. Εγώ, αφού απορρίψω αυτήν την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου ως τέταρτη ευγενή αλήθεια, θα διακηρύξω μια άλλη πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου ως τέταρτη ευγενή αλήθεια' - αυτό είναι αδύνατον. Έτσι λοιπόν εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο».

«Καλώς, καλώς, μοναχέ! Καλώς πράγματι εσύ, μοναχέ, θυμάσαι τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από εμένα. Ο υπαρξιακός πόνος, μοναχέ, έχει διδαχθεί από εμένα ως η πρώτη ευγενής αλήθεια, έτσι να τον θυμάσαι. Όποιος, μοναχέ, ασκητής ή βραχμάνος έλεγε έτσι - 'αυτός δεν είναι ο υπαρξιακός πόνος ως πρώτη ευγενής αλήθεια που έχει διδαχθεί από τον ασκητή Γκόταμα. Εγώ, αφού απορρίψω αυτόν τον υπαρξιακό πόνο ως πρώτη ευγενή αλήθεια, θα διακηρύξω έναν άλλο υπαρξιακό πόνο ως πρώτη ευγενή αλήθεια' - αυτό είναι αδύνατον. Η προέλευση του υπαρξιακού πόνου, μοναχέ... κ.λπ... η παύση του υπαρξιακού πόνου, μοναχέ... κ.λπ... η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, μοναχέ, έχει διδαχθεί από εμένα ως η τέταρτη ευγενής αλήθεια, έτσι να την θυμάσαι. Όποιος, μοναχέ, ασκητής ή βραχμάνος έλεγε έτσι - 'αυτή δεν είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου ως τέταρτη ευγενής αλήθεια που έχει διδαχθεί από τον ασκητή Γκόταμα. Εγώ, αφού απορρίψω αυτήν την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου ως τέταρτη ευγενή αλήθεια, θα διακηρύξω μια άλλη πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου ως τέταρτη ευγενή αλήθεια' - αυτό είναι αδύνατον. Έτσι λοιπόν εσύ, μοναχέ, να θυμάσαι τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από εμένα.

«Γι' αυτό, μοναχέ, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Έκτο.

7. Η ομιλία για την άγνοια

1087. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «'Άγνοια, άγνοια', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Ποια άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι η άγνοια· και σε ποιο βαθμό κάποιος είναι κατεχόμενος από άγνοια;» «Ό,τι, μοναχέ, είναι αγνωσία για τον υπαρξιακό πόνο, αγνωσία για την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, αγνωσία για την παύση του υπαρξιακού πόνου, αγνωσία για την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου - αυτή ονομάζεται, μοναχέ, άγνοια· και σε αυτό το βαθμό κάποιος είναι κατεχόμενος από άγνοια.»

«Γι' αυτό, μοναχέ, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Έβδομη.

8. Η ομιλία για την αληθινή γνώση

1088. Τότε κάποιος μοναχός πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «'Αληθινή γνώση, αληθινή γνώση', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Ποια άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι η αληθινή γνώση· και σε ποιο βαθμό κάποιος είναι κάτοχος αληθινής γνώσης;» «Η γνώση για τον υπαρξιακό πόνο, μοναχέ, η γνώση για την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, η γνώση για την παύση του υπαρξιακού πόνου, η γνώση για την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου - αυτή ονομάζεται, μοναχέ, αληθινή γνώση· και σε αυτό το βαθμό κάποιος είναι κάτοχος αληθινής γνώσης.»

«Γι' αυτό, μοναχέ, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Ογδοη.

9. Η ομιλία για την εξήγηση

1089. «Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου», μοναχοί, έχει θεσπιστεί από εμένα. Εκεί υπάρχουν αμέτρητα γράμματα, αμέτρητες φράσεις, αμέτρητες επεξηγήσεις - «έτσι και αυτή είναι η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου»· αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... «Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου», μοναχοί, έχει θεσπιστεί από εμένα. Εκεί υπάρχουν αμέτρητα γράμματα, αμέτρητες φράσεις, αμέτρητες επεξηγήσεις - «έτσι και αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Ένατη.

10. Η ομιλία για το αληθές

1090. «Υπάρχουν αυτά τα τέσσερα πραγματικά, μοναχοί, αλάνθαστα, μη διαφορετικά. Ποιες τέσσερις; 'Αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος', μοναχοί, αυτό είναι πραγματικό, αυτό είναι αλάνθαστο, αυτό είναι μη διαφορετικό· 'αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου', αυτό είναι πραγματικό, αυτό είναι αλάνθαστο, αυτό είναι μη διαφορετικό· 'αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτό είναι πραγματικό, αυτό είναι αλάνθαστο, αυτό είναι μη διαφορετικό· 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτό είναι πραγματικό, αυτό είναι αλάνθαστο, αυτό είναι μη διαφορετικό - αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τέσσερα πραγματικά, αλάνθαστα, μη διαφορετικά.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της περιστροφής του τροχού της Διδασκαλίας δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ο τροχός της Διδασκαλίας, ο Τατχάγκατα, τα συναθροίσματα και με την αισθητήρια βάση·
η διατήρηση και δύο άγνοια, αληθινή γνώση, επεξήγηση και πραγματικό.

3. Το κεφάλαιο στο Κοτιγκάμα

1. Η πρώτη ομιλία στην Κοτιγκάμα

1091. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Βατζτζί, στο χωριό Κότι. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης των τεσσάρων ευγενών αληθειών, μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς.

«Ποιων τεσσάρων; Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου, μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Της ευγενούς αλήθειας της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της παύσης του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Αυτή, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί· η επιθυμία για ύπαρξη έχει κοπεί, ο οδηγός προς την ύπαρξη έχει εξαλειφθεί· δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

«Λόγω της μη ενόρασης των τεσσάρων ευγενών αληθειών όπως πραγματικά είναι·
περιπλανήθηκε για μακρά πορεία, σε αυτές και σε αυτές τις γεννήσεις.

Αυτές έχουν ενοραθεί, ο οδηγός προς την ύπαρξη έχει ξεριζωθεί·
η ρίζα του υπαρξιακού πόνου έχει κοπεί, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση».
Πρώτο.

2. Η ομιλία για το χωριό Κοτιγκάμα (δεύτερη)

1092. «Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος', δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου', δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου', δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί, μοναχοί, δεν είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, ούτε μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές ούτε μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι δεν διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής ή τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή.

«Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος', κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου', κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου', κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί, μοναχοί, είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, και μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές και μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής και τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

«Όσοι δεν κατανοούν τον υπαρξιακό πόνο, και επίσης την προέλευση του υπαρξιακού πόνου·
και όπου ο υπαρξιακός πόνος πλήρως, εντελώς παύει.

«Και εκείνη την οδό δεν γνωρίζουν, που οδηγεί στη γαλήνη από τον υπαρξιακό πόνο·
αυτοί στερούνται την απελευθέρωση του νου, και επίσης την απελευθέρωση μέσω σοφίας·
αυτοί είναι ανίκανοι για τον τερματισμό, αυτοί πράγματι υπόκεινται σε γέννηση και γήρας.

«Όσοι όμως κατανοούν τον υπαρξιακό πόνο, και επίσης την προέλευση του υπαρξιακού πόνου·
και όπου ο υπαρξιακός πόνος πλήρως, εντελώς παύει.

«Και εκείνη την οδό κατανοούν, που οδηγεί στη γαλήνη από τον υπαρξιακό πόνο·
τέλειοι στην απελευθέρωση του νου, και επίσης στην απελευθέρωση μέσω σοφίας·
αυτοί όλοι είναι ικανοί για τον τερματισμό, αυτοί δεν υπόκεινται σε γέννηση και γήρας». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον πλήρως αυτοφωτισμένο

1093. Προέλευση στη Σαβάττχι. «Υπάρχουν αυτές οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες, μοναχοί. Ποιες τέσσερις; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Επειδή αυτές οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες έχουν πλήρως κατανοηθεί όπως πραγματικά είναι, μοναχοί, ο Τατχάγκατα ονομάζεται 'Άξιος, Πλήρως Αυτοφωτισμένος'.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον Άξιο

1094. Προέλευση στη Σαβάττχι. Όποιοι, μοναχοί, Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι στο παρελθόν αφυπνίστηκαν πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί αφυπνίστηκαν πλήρως στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι. Όποιοι, μοναχοί, Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι στο μέλλον θα αφυπνιστούν πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί θα αφυπνιστούν πλήρως στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι. Όποιοι, μοναχοί, Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι τώρα αφυπνίζονται πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί αφυπνίζονται πλήρως στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι.

«Ποιες τέσσερις; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Όποιοι, μοναχοί, Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι στο παρελθόν αφυπνίστηκαν πλήρως όπως πραγματικά είναι... κ.λπ... θα αφυπνιστούν πλήρως... κ.λπ... αφυπνίζονται πλήρως, όλοι αυτοί αφυπνίζονται πλήρως σε αυτές τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών

1095. «Λέω, μοναχοί, ότι η εξάλειψη των νοητικών διαφθορών είναι για αυτόν που γνωρίζει, για αυτόν που βλέπει, όχι για αυτόν που δεν γνωρίζει, όχι για αυτόν που δεν βλέπει. Και τι, μοναχοί, γνωρίζοντας και βλέποντας υπάρχει εξάλειψη των νοητικών διαφθορών; 'Αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος', μοναχοί, σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει υπάρχει εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, 'αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου', σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει υπάρχει εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, 'αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου', σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει υπάρχει εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει υπάρχει εξάλειψη των νοητικών διαφθορών. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, σε αυτόν που γνωρίζει έτσι και βλέπει έτσι, υπάρχει εξάλειψη των νοητικών διαφθορών.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον φίλο

1096. «Όσους, μοναχοί, θα συμπονούσατε, και όσοι θα θεωρούσαν ότι πρέπει να ακούσουν - φίλοι ή σύμβουλοι ή συγγενείς ή ομόαιμοι - αυτοί, μοναχοί, πρέπει να ενθαρρυνθούν, να εγκατασταθούν και να εδραιωθούν στην πλήρη συνειδητοποίηση των τεσσάρων ευγενών αληθειών όπως πραγματικά είναι.

«Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου, της ευγενούς αλήθειας της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, της ευγενούς αλήθειας της παύσης του υπαρξιακού πόνου, της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Όσους, μοναχοί, θα συμπονούσατε, και όσοι θα θεωρούσαν ότι

πρέπει να ακούσουν - φίλοι ή σύμβουλοι ή συγγενείς ή ομόαιμοι - αυτοί, μοναχοί, πρέπει να ενθαρρυνθούν, να εγκατασταθούν και να εδραιωθούν στην πλήρη συνειδητοποίηση αυτών των τεσσάρων ευγενών αληθειών όπως πραγματικά είναι.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Έκτο.

7. Η ομιλία για το αληθές

1097. «Υπάρχουν αυτές οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες, μοναχοί. Ποιες τέσσερις; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου - αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες είναι πραγματικές, αλάνθαστες, μη διαφορετικές· για αυτό λέγονται 'ευγενείς αλήθειες'.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον κόσμο

1098. «Υπάρχουν αυτές οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες, μοναχοί. Ποιες τέσσερις; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, ο Τατχάγκατα είναι ευγενής· για αυτό λέγονται 'ευγενείς αλήθειες'».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Όγδοη.

9. Η ομιλία για ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό

1099. «Υπάρχουν αυτές οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες, μοναχοί. Ποιες τέσσερις; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τεσσάρων ευγενών αληθειών υπάρχει ευγενής αλήθεια που πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή, υπάρχει ευγενής αλήθεια που πρέπει να εγκαταλειφθεί, υπάρχει ευγενής αλήθεια που πρέπει να συνειδητοποιηθεί, υπάρχει ευγενής αλήθεια που πρέπει να αναπτυχθεί.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η ευγενής αλήθεια που πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, μοναχοί, πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου πρέπει να εγκαταλειφθεί, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου πρέπει να συνειδητοποιηθεί, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να αναπτυχθεί.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον Γκαβαμπάτι

1100. Κάποτε πολλοί πρεσβύτεροι μοναχοί διέμεναν στους Τσέτα, στη Σαχαντζάνικα. Εκείνη την περίοδο, πολλοί πρεσβύτεροι μοναχοί, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, είχαν συγκεντρωθεί στην κυκλική αίθουσα συνάθροισης, και εγέρθηκε αυτή η συζήτηση μεταξύ τους - «Όποιος άραγε, φίλε, βλέπει τον υπαρξιακό πόνο, αυτός βλέπει και την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, βλέπει και την παύση του υπαρξιακού πόνου, βλέπει και την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Γκαβαμπάτι είπε στους πρεσβύτερους μοναχούς: «Αυτό, φίλοι, το άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, μπροστά του το έλαβα -'Όποιος, μοναχοί, βλέπει τον υπαρξιακό πόνο, αυτός βλέπει και την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, βλέπει και την παύση του υπαρξιακού πόνου, βλέπει και την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Όποιος βλέπει την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, αυτός βλέπει και τον υπαρξιακό πόνο, βλέπει και την παύση του υπαρξιακού πόνου, βλέπει και την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Όποιος βλέπει την παύση του υπαρξιακού πόνου, αυτός βλέπει και τον υπαρξιακό πόνο, βλέπει και την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, βλέπει και την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Όποιος βλέπει την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, αυτός βλέπει και τον υπαρξιακό πόνο, βλέπει και την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, βλέπει και την παύση του υπαρξιακού πόνου'». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της Κοτιγκάμα τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Δύο Βατζτζί, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο Άξιος, η εξάλειψη των νοητικών διαφθορών·

Ο φίλος και επίσης ο κόσμος, ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό, ο Γκαβαμπάτι.

4. Το κεφάλαιο στο άλσος Σισαπά

1. Η ομιλία για το άγριο δάσος Σισαπά

1101. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κοσάμπι, στο άλσος με τα δέντρα σισαπά. Τότε ο Ευλογημένος, αφού πήρε λίγα φύλλα σισαπά με το χέρι του, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - τα λίγα φύλλα σισαπά που πήρα με το χέρι μου ή αυτά που είναι πάνω στο άλσος με τα δέντρα σισαπά;» «Ασήμαντα, σεβάσμιε κύριε, είναι τα λίγα φύλλα σισαπά που πήρε ο Ευλογημένος με το χέρι του· ενώ αυτά ακριβώς είναι περισσότερα, αυτά που είναι πάνω στο άλσος με τα δέντρα σισαπά». «Ακριβώς έτσι, μοναχοί, αυτό ακριβώς είναι περισσότερο που δεν σας έχω διδάξει, αν και το έχω γνωρίσει άμεσα. Και γιατί αυτό, μοναχοί, δεν έχει διδαχθεί από εμένα; Διότι αυτό, μοναχοί, δεν συνδέεται με το όφελος, δεν αποτελεί τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, δεν οδηγεί στην

αποστασιοποίηση, δεν οδηγεί στο μη πάθος, δεν οδηγεί στην παύση, δεν οδηγεί στη γαλήνη, δεν οδηγεί στην άμεση γνώση, δεν οδηγεί στην ανώτατη φώτιση, δεν οδηγεί στο Νιμπάνα· γι' αυτό αυτό δεν έχει διδαχθεί από εμένα».

«Και τι, μοναχοί, έχει διδαχθεί από εμένα; 'Αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος', μοναχοί, έχει διδαχθεί από εμένα, 'αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου' έχει διδαχθεί από εμένα, 'αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου' έχει διδαχθεί από εμένα, 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου' έχει διδαχθεί από εμένα».

«Και γιατί αυτό, μοναχοί, έχει διδαχθεί από εμένα; Διότι αυτό, μοναχοί, συνδέεται με το όφελος, αυτό αποτελεί τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, αυτό οδηγεί στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα· γι' αυτό αυτό έχει διδαχθεί από εμένα.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Πρώτο.

2. Η ομιλία για το κύπελλο από ξύλο κχαντίρα

1102. «Όποιος, μοναχοί, θα έλεγε έτσι - "εγώ χωρίς να έχω συνειδητοποιήσει πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, χωρίς να έχω συνειδητοποιήσει πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, χωρίς να έχω συνειδητοποιήσει πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, χωρίς να έχω συνειδητοποιήσει πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, θα θέσω ορθά τέρμα στον πόνο" - αυτό είναι αδύνατον.

«Όπως, μοναχοί, αν κάποιος έλεγε έτσι - "εγώ φτιάχνοντας ένα δοχείο από φύλλα ακακίας ή φύλλα πεύκου ή φύλλα φραγκοστάφυλου θα μεταφέρω νερό ή φύλλο φοίνικα" - αυτό είναι αδύνατον· ακριβώς έτσι, μοναχοί, όποιος θα έλεγε έτσι - "εγώ χωρίς να έχω συνειδητοποιήσει πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... χωρίς να έχω συνειδητοποιήσει πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, θα θέσω ορθά τέρμα στον πόνο" - αυτό είναι αδύνατον.

«Όποιος όμως, μοναχοί, θα έλεγε έτσι - "εγώ αφού συνειδητοποιήσω πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, αφού συνειδητοποιήσω πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, αφού συνειδητοποιήσω πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, αφού συνειδητοποιήσω πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, θα θέσω ορθά τέρμα στον πόνο" - αυτό είναι δυνατόν.

«Όπως, μοναχοί, αν κάποιος έλεγε έτσι - "εγώ φτιάχνοντας ένα δοχείο από φύλλα λωτού ή φύλλα βουτέας ή φύλλα αναρριχητικού φυτού θα μεταφέρω νερό ή φύλλο φοίνικα" - αυτό είναι δυνατόν· ακριβώς έτσι, μοναχοί, όποιος θα έλεγε έτσι - "εγώ αφού συνειδητοποιήσω πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... αφού συνειδητοποιήσω πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, θα

θέσω ορθά τέρμα στον πόνο" - αυτό είναι δυνατόν.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το ραβδί

1103. «Όπως, μοναχοί, ένα ραβδί πεταμένο ψηλά στον αέρα μια πέφτει με τη ρίζα, μια πέφτει με την άκρη· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, τα όντα που έχουν το νοητικό εμπόδιο της άγνοιας και τον νοητικό δεσμό της επιθυμίας, καθώς μεταναστεύουν και περιπλανώνται, μια πηγαίνουν από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, μια έρχονται από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο. Για ποιο λόγο; Επειδή δεν έχουν δει, μοναχοί, τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Τρίτη.

4. Η ομιλία για το ύφασμα

1104. «Όταν το ρούχο ή το κεφάλι φλέγεται, μοναχοί, τι πρέπει να γίνει;» «Όταν το ρούχο ή το κεφάλι φλέγεται, σεβάσμιε κύριε, για το σβήσιμο αυτού ακριβώς του ρούχου ή του κεφαλιού πρέπει να γίνει υπερβολική θέληση και προσπάθεια και ζήλος και ενθουσιασμός και ανυποχώρητη στάση και μνήμη και ενσυνειδητότητα».

«Αγνοώντας και μη δίνοντας προσοχή στο φλεγόμενο ρούχο ή κεφάλι, μοναχοί, για την πλήρη συνειδητοποίηση όπως πραγματικά είναι των τεσσάρων ευγενών αληθειών που δεν έχουν πλήρως συνειδητοποιηθεί, πρέπει να γίνει υπερβολική θέληση και προσπάθεια και ζήλος και ενθουσιασμός και ανυποχώρητη στάση και μνήμη και ενσυνειδητότητα. Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τα εκατό λόγχες

1105. «Όπως, μοναχοί, ένας άνθρωπος με διάρκεια ζωής εκατό χρόνια, ζώντας εκατό χρόνια. Θα του έλεγαν έτσι - «Έλα, άνθρωπε, την πρωινή περίοδο της ημέρας θα σε χτυπήσουν με τριακόσια ακόντια, τη μεσημεριανή περίοδο της ημέρας θα σε χτυπήσουν με τριακόσια ακόντια, την απογευματινή περίοδο της ημέρας θα σε χτυπήσουν με τριακόσια ακόντια. Εσύ λοιπόν, ε άνθρωπε, κάθε μέρα χτυπημένος με εννιακόσια ακόντια, με διάρκεια ζωής εκατό χρόνια, ζώντας εκατό χρόνια, μετά την πάροδο εκατό χρόνων θα συνειδητοποιήσεις πλήρως τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που δεν έχεις συνειδητοποιήσει πλήρως»».

«Από έναν γιο καλής οικογένειας που κυριαρχείται από το όφελος, μοναχοί, αρκεί να το αποδεχτεί. Για ποιο λόγο; Χωρίς εντοπίσιμη αρχή, μοναχοί, είναι αυτή η περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων· η αρχή δεν είναι εμφανής για τα χτυπήματα από ακόντια, τα χτυπήματα από σπαθιά, τα χτυπήματα από βέλη, τα χτυπήματα από τσεκούρια. Αν αυτό, μοναχοί, ήταν έτσι. Δεν λέω όμως εγώ, μοναχοί, ότι η πλήρης συνειδητοποίηση των τεσσάρων ευγενών αληθειών γίνεται μαζί με τον πόνο, μαζί με τη δυσαρέσκεια· αλλά εγώ, μοναχοί, λέω ότι η πλήρης συνειδητοποίηση των τεσσάρων ευγενών αληθειών γίνεται μαζί με την ευτυχία, μαζί με την ευαρέσκεια. Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τα έμβια όντα

1106. «Όπως, μοναχοί, ένας άνθρωπος θα έκοβε ό,τι χόρτα, ξύλα, κλαδιά και φύλλα υπάρχουν σε αυτή την ινδική χερσόνησο και θα τα μάζευε μαζί· αφού τα μάζευε μαζί, θα έφτιαχνε σούβλες. Αφού έφτιαχνε σούβλες, όσα μεγάλα έμβια όντα υπάρχουν στον μεγάλο ωκεανό θα τα τρυπούσε σε μεγάλες σούβλες, όσα μεσαία έμβια όντα υπάρχουν στον μεγάλο ωκεανό θα τα τρυπούσε σε μεσαίες σούβλες, όσα λεπτοφυή έμβια όντα υπάρχουν στον μεγάλο ωκεανό θα τα τρυπούσε σε λεπτές σούβλες. Και τα χονδροειδή έμβια όντα στον μεγάλο ωκεανό δεν θα είχαν εξαντληθεί, μοναχοί.

«Τότε τα χόρτα, ξύλα, κλαδιά και φύλλα σε αυτή την ινδική χερσόνησο θα οδηγούνταν σε πλήρη εξάλειψη και εξάντληση. Περισσότερα από αυτά, μοναχοί, είναι τα λεπτοφυή έμβια όντα στον μεγάλο ωκεανό, που δεν είναι εύκολο να τρυπηθούν σε σούβλες. Για ποιο λόγο; Λόγω της λεπτότητας της ατομικής ύπαρξης, μοναχοί. Τόσο μεγάλος, μοναχοί, είναι ο κόσμος της αθλιότητας. Από τόσο μεγάλο κόσμο της αθλιότητας, μοναχοί, είναι απελευθερωμένο το άτομο τέλει στην ορθή άποψη που κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Έκτο.

7. Η πρώτη ομιλία για τον ήλιο

1107. «Για την έγερση του ήλιου, μοναχοί, αυτό είναι ο πρόδρομος, αυτό είναι το αρχικό σημάδι, δηλαδή - το χάραμα της αυγής. Ακριβώς έτσι λοιπόν, μοναχοί, για την πλήρη συνειδητοποίηση των τεσσάρων ευγενών αληθειών όπως πραγματικά είναι ενός μοναχού, αυτό είναι ο πρόδρομος, αυτό είναι το αρχικό σημάδι, δηλαδή - η ορθή άποψη. Για αυτόν τον μοναχό, μοναχοί, αυτό αναμένεται -θα κατανοήσει όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... θα κατανοήσει όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Έβδομη.

8. Η δεύτερη ομιλία για τον ήλιο

1108. «Όσο καιρό, μοναχοί, η σελήνη και ο ήλιος δεν εγείρονται στον κόσμο, τόσο καιρό δεν υπάρχει η εμφάνιση μεγάλου φωτός, μεγάλης λάμψης. Τότε υπάρχει πυκνό σκοτάδι, σκοτεινή ομίχλη. Τόσο καιρό δεν εμφανίζονται η νύχτα και η μέρα, δεν εμφανίζονται οι μήνες και οι δεκαπενθήμεροι, δεν εμφανίζονται οι εποχές και τα έτη.

«Όταν όμως, μοναχοί, η σελήνη και ο ήλιος εγείρονται στον κόσμο, τότε υπάρχει η εμφάνιση μεγάλου φωτός, μεγάλης λάμψης. Τότε δεν υπάρχει πυκνό σκοτάδι, δεν υπάρχει σκοτεινή ομίχλη. Τότε εμφανίζονται η νύχτα και η μέρα, εμφανίζονται οι μήνες και οι δεκαπενθήμεροι, εμφανίζονται οι εποχές και τα έτη. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, όσο καιρό ο Τατχάγκατα δεν εγείρεται στον κόσμο, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, τόσο καιρό δεν υπάρχει η εμφάνιση μεγάλου φωτός, μεγάλης λάμψης. Τότε υπάρχει πυκνό σκοτάδι, σκοτεινή ομίχλη. Τόσο καιρό δεν υπάρχει η διακήρυξη, η διδασκαλία, η περιγραφή, η θεμελίωση, η αποκάλυψη, η ανάλυση, η διασαφήνιση των τεσσάρων ευγενών αληθειών.

«Όταν όμως, μοναχοί, ο Τατχάγκατα εγείρεται στον κόσμο, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, τότε υπάρχει η εμφάνιση μεγάλου φωτός, μεγάλης λάμψης. Τότε δεν υπάρχει πυκνό σκοτάδι, δεν υπάρχει σκοτεινή ομίχλη. Τότε υπάρχει η διακήρυξη, η διδασκαλία, η περιγραφή, η θεμελίωση, η αποκάλυψη, η ανάλυση, η διασαφήνιση των τεσσάρων ευγενών αληθειών. Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Όγδοη.

9. Η ομιλία για την πύλη

1109. «Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί κοιτάζουν το πρόσωπο κάποιου άλλου ασκητή ή βραχμάνου - 'αυτός ο αξιότιμος σίγουρα γνωρίζοντας γνωρίζει, βλέποντας βλέπει'».

«Όπως, μοναχοί, μια νιφάδα βαμβακιού ή μια νιφάδα βαμβακόφυτου, ελαφριά, παρασυρόμενη από τον άνεμο, τοποθετημένη σε επίπεδο κομμάτι εδάφους. Αυτόν ο ανατολικός άνεμος θα τον έσπρωχνε προς τα δυτικά, ο δυτικός άνεμος θα τον έσπρωχνε προς τα ανατολικά, ο βόρειος άνεμος θα τον έσπρωχνε προς τα νότια, ο νότιος άνεμος θα τον έσπρωχνε προς τα βόρεια. Για ποιο λόγο; Λόγω της ελαφρότητας, μοναχοί, της νιφάδας βαμβακόφυτου. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί κοιτάζουν το

πρόσωπο κάποιου άλλου ασκητή ή βραχμάνου - 'αυτός ο αξιότιμος σίγουρα γνωρίζοντας γνωρίζει, βλέποντας βλέπει'. Για ποιο λόγο; Επειδή δεν έχουν δει, μοναχοί, τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες.

«Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί δεν κοιτάζουν το πρόσωπο κάποιου άλλου ασκητή ή βραχμάνου - 'αυτός ο αξιότιμος σίγουρα γνωρίζοντας γνωρίζει, βλέποντας βλέπει'».

«Όπως, μοναχοί, ένας σιδερένιος στύλος ή μια πύλη με βαθιά θεμέλια, καλά στερεωμένη, ακίνητη, ασάλευτη. Αν από την ανατολική κατεύθυνση ερχόταν σφοδρή καταιγίδα με άνεμο, δεν θα έτρεμε, δεν θα σειόταν, δεν θα δονούνταν· αν από τη δυτική κατεύθυνση... κ.λπ... αν από τη βόρεια κατεύθυνση... κ.λπ... αν από τη νότια κατεύθυνση ερχόταν σφοδρή καταιγίδα με άνεμο, δεν θα έτρεμε, δεν θα σειόταν, δεν θα δονούνταν. Για ποιο λόγο; Λόγω του βάθους, μοναχοί, των θεμελίων και της καλής στερέωσης της πύλης. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί δεν κοιτάζουν το πρόσωπο κάποιου άλλου ασκητή ή βραχμάνου - 'αυτός ο αξιότιμος σίγουρα γνωρίζοντας γνωρίζει, βλέποντας βλέπει'. Για ποιο λόγο; Επειδή έχουν δει καλά, μοναχοί, τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Ποίων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Ένατη.

10. Η ομιλία για αυτόν που επιθυμεί τη διαμάχη

1110. «Όποιος, μοναχοί, μοναχός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου», αν από την ανατολική κατεύθυνση ερχόταν κάποιος ασκητής ή βραχμάνος που επιθυμεί συζήτηση, που αναζητά συζήτηση - «θα του προσάψω κατηγορία», αυτός βεβαίως σύμφωνα με τον κανόνα θα τον κάνει να τρέμει ή να σείεται ή να δονείται - αυτό είναι αδύνατον. Αν από τη δυτική κατεύθυνση... κ.λπ... αν από τη βόρεια κατεύθυνση... κ.λπ... αν από τη νότια κατεύθυνση ερχόταν κάποιος ασκητής ή βραχμάνος που επιθυμεί συζήτηση, που αναζητά συζήτηση - «θα του προσάψω κατηγορία», αυτός βεβαίως σύμφωνα με τον κανόνα θα τον κάνει να τρέμει ή να σείεται ή να δονείται - αυτό είναι αδύνατον.

«Όπως, μοναχοί, ένας πέτρινος στύλος δεκαέξι πήχεων. Από αυτόν οκτώ πήχεις θα ήταν κάτω στο έδαφος, οκτώ πήχεις πάνω από το έδαφος. Αν από την ανατολική κατεύθυνση ερχόταν σφοδρή καταιγίδα με άνεμο, δεν θα έτρεμε, δεν θα σειόταν, δεν θα δονούνταν· αν από τη δυτική κατεύθυνση... κ.λπ... αν από τη βόρεια κατεύθυνση... κ.λπ... αν από τη νότια κατεύθυνση ερχόταν σφοδρή καταιγίδα με άνεμο, δεν θα έτρεμε, δεν θα σειόταν, δεν θα δονούνταν. Για ποιο λόγο; Λόγω του βάθους, μοναχοί, των θεμελίων και της καλής στερέωσης του πέτρινου στύλου. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιος μοναχός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική

που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»· αν από την ανατολική κατεύθυνση ερχόταν κάποιος ασκητής ή βραχμάνος που επιθυμεί συζήτηση, που αναζητά συζήτηση «θα του προσάψω κατηγορία», αυτός βεβαίως σύμφωνα με τον κανόνα θα τον κάνει να τρέμει ή να σείεται ή να δονείται - αυτό είναι αδύνατον. Αν από τη δυτική κατεύθυνση... κ.λπ... αν από τη βόρεια κατεύθυνση... κ.λπ... αν από τη νότια κατεύθυνση ερχόταν κάποιος ασκητής ή βραχμάνος που επιθυμεί συζήτηση, που αναζητά συζήτηση - «θα του προσάψω κατηγορία», αυτός βεβαίως σύμφωνα με τον κανόνα θα τον κάνει να τρέμει ή να σείεται ή να δονείται - αυτό είναι αδύνατον. Για ποιο λόγο; Επειδή έχουν δει καλά, μοναχοί, τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Πωων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του άγριου δάσους Σισαπά τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Σισαπά, κχαντίρο, ραβδί, ρούχα, τριακόσια ακόντια και·
Έμβια όντα, παρομοίωση του ήλιου, διπλό, πύλη και συζητητής.

5. Το κεφάλαιο για τον γκρεμό

1. Η ομιλία για τις εικασίες σχετικά με τον κόσμο

1111. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, κάποιος άνθρωπος, αφού βγήκε από το Ρατζάγκαχα σκεπτόμενος 'θα κάνω εικασίες σχετικά με τον κόσμο', κατευθύνθηκε προς τη λιμνούλα Σουμαγκαντχά· αφού πλησίασε, κάθισε στην όχθη της λιμνούλας Σουμαγκαντχά κάνοντας εικασίες σχετικά με τον κόσμο. Εκείνος ο άνθρωπος, μοναχοί, είδε στην όχθη της λιμνούλας Σουμαγκαντχά έναν τετραμερή στρατό να μπαίνει μέσα σε ρίζες και στελέχη λωτού. Αφού το είδε, του ήρθε αυτή η σκέψη: 'Είμαι λοιπόν τρελός, έχω λοιπόν χάσει τα λογικά μου! Αυτό που δεν υπάρχει στον κόσμο, αυτό είδα εγώ'.

«Τότε, μοναχοί, εκείνος ο άνθρωπος, αφού μπήκε στην πόλη, ανέφερε σε ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων: 'Είμαι λοιπόν τρελός, σεβάσμιοι κύριοι, έχω λοιπόν χάσει τα λογικά μου, σεβάσμιοι κύριοι! Αυτό που δεν υπάρχει στον κόσμο, αυτό είδα εγώ'.

«Πώς όμως εσύ, ε άνθρωπε, είσαι τρελός, πώς έχεις χάσει τα λογικά σου; Και τι δεν υπάρχει στον κόσμο που είδες εσύ;» «Εδώ εγώ, σεβάσμιοι κύριοι, αφού βγήκα από το Ρατζάγκαχα σκεπτόμενος 'θα κάνω εικασίες σχετικά με τον κόσμο', κατευθύνθηκα προς τη λιμνούλα Σουμαγκαντχά· αφού πλησίασα, κάθισα στην όχθη της λιμνούλας Σουμαγκαντχά κάνοντας εικασίες σχετικά με τον κόσμο. Είδα λοιπόν εγώ, σεβάσμιοι κύριοι, στην όχθη της λιμνούλας Σουμαγκαντχά έναν τετραμερή στρατό να μπαίνει μέσα σε ρίζες και στελέχη λωτού. Έτσι λοιπόν εγώ, σεβάσμιοι κύριοι, είμαι τρελός, έτσι έχω χάσει τα λογικά μου. Και αυτό δεν υπάρχει στον κόσμο που είδα εγώ».

«Πράγματι εσύ, ε άνθρωπε, είσαι τρελός, πράγματι έχεις χάσει τα λογικά σου. Και αυτό δεν υπάρχει στον κόσμο που είδες εσύ».

«Εκείνος ο άνθρωπος όμως, μοναχοί, είδε κάτι πραγματικό, όχι κάτι μη πραγματικό. Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, ξέσπασε μάχη μεταξύ θεών και τιτάνων. Σε εκείνη τη μάχη, μοναχοί, οι θεοί νίκησαν, οι τιτάνες ηττήθηκαν. Ηττημένοι, μοναχοί, οι τιτάνες, φοβισμένοι, μπήκαν στην πόλη των τιτάνων μέσα από ρίζες και στελέχη λωτού, παραπλανώντας τους θεούς.

«Γι' αυτό λοιπόν, μοναχοί, μην κάνετε εικασίες σχετικά με τον κόσμο -ή «ο κόσμος είναι αιώνιος» ή «ο κόσμος είναι μη-αιώνιος», ή «ο κόσμος είναι πεπερασμένος» ή «ο κόσμος είναι άπειρος», ή «η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα» ή «η ψυχή είναι κάτι άλλο και το σώμα κάτι άλλο», ή «ο Τατχάγκατα υπάρχει μετά το θάνατο» ή «ο Τατχάγκατα δεν υπάρχει μετά το θάνατο», ή «ο Τατχάγκατα και υπάρχει και δεν υπάρχει μετά το θάνατο» ή «ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά το θάνατο». Για ποιο λόγο; Αυτός ο στοχασμός, μοναχοί, δεν συνδέεται με το όφελος, δεν αποτελεί τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, δεν οδηγεί στην αποστασιοποίηση, δεν οδηγεί στο μη πάθος, δεν οδηγεί στην παύση, δεν οδηγεί στη γαλήνη, δεν οδηγεί στην άμεση γνώση, δεν οδηγεί στην ανώτατη φώτιση, δεν οδηγεί στο Νιμπάνα.

«Όταν στοχάζεστε όμως, μοναχοί, να στοχάζεστε: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... να στοχάζεστε: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου'. Για ποιο λόγο; Αυτός ο στοχασμός, μοναχοί, συνδέεται με το όφελος, αυτός αποτελεί τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, αυτός οδηγεί στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον γκρεμό

1112. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Γκιτζτζακούτα. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Ελάτε, μοναχοί, ας πάμε στον Πατιμπχανακούτα για ημερήσια διαμονή». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος μαζί με πολλούς μοναχούς πήγε στον Πατιμπχανακούτα. Κάποιος μοναχός είδε στον Πατιμπχανακούτα έναν μεγάλο γκρεμό. Αφού είδε τον Ευλογημένο, είπε: «Μεγάλος πράγματι αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο γκρεμός, πολύ τρομακτικός, σεβάσμιε κύριε, ο γκρεμός. Υπάρχει άραγε, σεβάσμιε κύριε, από αυτόν τον γκρεμό άλλος γκρεμός μεγαλύτερος και πιο τρομακτικός;» «Υπάρχει, μοναχέ, από αυτόν τον γκρεμό άλλος γκρεμός μεγαλύτερος και πιο τρομακτικός».

«Ποιος όμως, σεβάσμιε κύριε, είναι από αυτόν τον γκρεμό άλλος γκρεμός μεγαλύτερος και πιο τρομακτικός;» «Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος', δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου', δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου', δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση, ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στο θάνατο, ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το

άγχος. Αυτοί, ευχαριστημένοι σε δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση, ευχαριστημένοι σε δραστηριότητες που οδηγούν στο γήρας, ευχαριστημένοι σε δραστηριότητες που οδηγούν στον θάνατο, ευχαριστημένοι σε δραστηριότητες που οδηγούν στη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος, δημιουργούν δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση, δημιουργούν δραστηριότητες που οδηγούν στο γήρας, δημιουργούν δραστηριότητες που οδηγούν στον θάνατο, δημιουργούν δραστηριότητες που οδηγούν στη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος. Αυτοί, αφού δημιουργήσουν δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση, αφού δημιουργήσουν δραστηριότητες που οδηγούν στο γήρας, αφού δημιουργήσουν δραστηριότητες που οδηγούν στον θάνατο, αφού δημιουργήσουν δραστηριότητες που οδηγούν στη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος, πέφτουν στον γκρεμό της γέννησης, πέφτουν στον γκρεμό του γήρατος, πέφτουν στον γκρεμό του θανάτου, πέφτουν στον γκρεμό της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσαρέσκειας και του άγχους. Αυτοί δεν απελευθερώνονται από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος. 'Δεν απελευθερώνονται από τον υπαρξιακό πόνο', λέω».

«Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί δεν ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση, δεν ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στο γήρας, δεν ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στον θάνατο, δεν ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος. Αυτοί, χωρίς ευχαρίστηση σε δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση, χωρίς ευχαρίστηση σε δραστηριότητες που οδηγούν στο γήρας, χωρίς ευχαρίστηση σε δραστηριότητες που οδηγούν στον θάνατο, χωρίς ευχαρίστηση σε δραστηριότητες που οδηγούν στη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος, δεν δημιουργούν δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση, δεν δημιουργούν δραστηριότητες που οδηγούν στο γήρας, δεν δημιουργούν δραστηριότητες που οδηγούν στον θάνατο, δεν δημιουργούν δραστηριότητες που οδηγούν στη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος. Αυτοί, μη δημιουργώντας δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση, μη δημιουργώντας δραστηριότητες που οδηγούν στο γήρας, μη δημιουργώντας δραστηριότητες που οδηγούν στον θάνατο, μη δημιουργώντας δραστηριότητες που οδηγούν στη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος, δεν πέφτουν στον γκρεμό της γέννησης, δεν πέφτουν στον γκρεμό του γήρατος, δεν πέφτουν στον γκρεμό του θανάτου, δεν πέφτουν στον γκρεμό της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσαρέσκειας και του άγχους. Αυτοί απελευθερώνονται από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος. 'Απελευθερώνονται από τον υπαρξιακό πόνο', λέω».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον μεγάλο πυρετό

1113. «Υπάρχει, μοναχοί, μια κόλαση που ονομάζεται Μεγάλος Πυρετός. Εκεί ό,τι υλική μορφή βλέπει με το μάτι, βλέπει μόνο ανεπιθύμητη μορφή, όχι επιθυμητή μορφή· βλέπει μόνο μη αγαπητή μορφή, όχι αγαπητή μορφή· βλέπει μόνο δυσάρεστη μορφή, όχι ευχάριστη μορφή. Ό,τι ήχο ακούει με το αυτί... κ.λπ... ό,τι απτό αντικείμενο αγγίζει με το σώμα... κ.λπ... ό,τι νοητικό φαινόμενο συνειδητοποιεί με τον νου, συνειδητοποιεί μόνο ανεπιθύμητη μορφή, όχι επιθυμητή μορφή· συνειδητοποιεί μόνο μη αγαπητή μορφή, όχι αγαπητή μορφή· συνειδητοποιεί μόνο δυσάρεστη μορφή, όχι ευχάριστη μορφή».

Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «Μεγάλος πράγματι αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο πυρετός, πολύ μεγάλος πράγματι αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο πυρετός! Υπάρχει άραγε, σεβάσμιε κύριε, από αυτόν τον πυρετό άλλος πυρετός μεγαλύτερος και πιο τρομακτικός;» «Υπάρχει, μοναχέ, από αυτόν τον πυρετό άλλος πυρετός μεγαλύτερος και πιο τρομακτικός».

«Ποιος όμως, σεβάσμιε κύριε, είναι ο άλλος πυρετός από αυτόν τον πυρετό μεγαλύτερος και πιο τρομακτικός;» «Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση... κ.λπ... ευχαριστημένοι... κ.λπ... δημιουργούν... κ.λπ... αφού δημιουργήσουν, καίγονται από τον πυρετό της γέννησης, καίγονται από τον πυρετό του γήρατος, καίγονται από τον πυρετό του θανάτου, καίγονται από τον πυρετό της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσaréσκειας και του άγχους. Αυτοί δεν απελευθερώνονται από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσaréσκεια, από το άγχος. 'Δεν απελευθερώνονται από τον υπαρξιακό πόνο', λέω».

«Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου'. Αυτοί δεν ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση... κ.λπ... χωρίς ευχαρίστηση... κ.λπ... δεν δημιουργούν... κ.λπ... μη δημιουργώντας, δεν καίγονται από τον πυρετό της γέννησης, δεν καίγονται από τον πυρετό του γήρατος, δεν καίγονται από τον πυρετό του θανάτου, δεν καίγονται από τον πυρετό της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσaréσκειας και του άγχους. Αυτοί απελευθερώνονται από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσaréσκεια, από το άγχος. 'Απελευθερώνονται από τον υπαρξιακό πόνο', λέω».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Τρίτη.

4. Η ομιλία για το πολυώροφο κτίριο

1114. «Όποιος, μοναχοί, θα έλεγε έτσι - "εγώ χωρίς να έχω συνειδητοποιήσει πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... χωρίς να έχω συνειδητοποιήσει πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, θα θέσω ορθά τέρμα στον πόνο" - αυτό είναι αδύνατον.

«Όπως, μοναχοί, αν κάποιος έλεγε έτσι - "εγώ χωρίς να κατασκευάσω το κάτω μέρος ενός θολωτού σπιτιού, θα ανεγείρω το άνω μέρος" - αυτό είναι αδύνατον· ακριβώς έτσι, μοναχοί, όποιος θα έλεγε έτσι - "εγώ χωρίς να έχω συνειδητοποιήσει πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... χωρίς να έχω συνειδητοποιήσει πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, θα θέσω ορθά τέρμα στον πόνο" - αυτό είναι αδύνατον.

«Όποιος όμως, μοναχοί, θα έλεγε έτσι - "εγώ αφού συνειδητοποιήσω πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... αφού συνειδητοποιήσω πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, θα θέσω ορθά τέρμα στον πόνο" - αυτό είναι δυνατόν.

«Όπως, μοναχοί, αν κάποιος έλεγε έτσι - "εγώ αφού κατασκευάσω το κάτω μέρος ενός θολωτού σπιτιού, θα ανεγείρω το άνω μέρος" - αυτό είναι δυνατόν· ακριβώς έτσι, μοναχοί, όποιος θα έλεγε έτσι - "εγώ αφού συνειδητοποιήσω πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... αφού συνειδητοποιήσω πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, θα θέσω ορθά τέρμα στον πόνο" - αυτό είναι δυνατόν.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την τρίχα

1115. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Βεσάλι για προσφερόμενη τροφή. Ο σεβάσμιος Άναντα είδε πολλούς νεαρούς Λίτσαβι στην αίθουσα εκπαίδευσης να εξασκούνται στη στόχευση, εκτοξεύοντας βέλη από μακριά μέσα από μια λεπτή τρύπα κλειδαριάς, το ένα βέλος μετά το άλλο χωρίς αστοχία. Αφού το είδε, του ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτοί οι νεαροί Λίτσαβι είναι πράγματι εξασκημένοι, αυτοί οι νεαροί Λίτσαβι είναι πράγματι καλά εξασκημένοι· αφού είναι δυνατόν από μακριά μέσα από μια λεπτή τρύπα κλειδαριάς να εκτοξεύουν βέλη, το ένα μετά το άλλο χωρίς αστοχία».

Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού περπάτησε στη Βεσάλι για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Εδώ εγώ, σεβάσμιε κύριε, αφού ντύθηκα την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρα το κύπελλο και τους χιτώνες μου, μπήκα στη Βεσάλι για προσφερόμενη τροφή. Είδα, σεβάσμιε κύριε, πολλούς νεαρούς Λίτσαβι στην αίθουσα εκπαίδευσης να εξασκούνται στη στόχευση, εκτοξεύοντας βέλη από μακριά μέσα από μια λεπτή τρύπα κλειδαριάς, το ένα βέλος μετά το άλλο χωρίς αστοχία. Αφού τον είδα, μου ήρθε αυτή η σκέψη -

«Αυτοί οι νεαροί Λίτσαβι είναι πράγματι εξασκημένοι, αυτοί οι νεαροί Λίτσαβι είναι πράγματι καλά εξασκημένοι· αφού είναι δυνατόν από μακριά μέσα από μια λεπτή τρύπα κλειδαριάς να εκτοξεύουν βέλη, το ένα μετά το άλλο χωρίς αστοχία».

«Τι νομίζεις, Άναντα, ποιο είναι πιο δύσκολο ή πιο δυσκατόρθωτο -αυτός που από μακριά μέσα από μια λεπτή τρύπα κλειδαριάς θα εκτόξευε βέλος, το ένα μετά το άλλο χωρίς αστοχία, ή αυτός που θα διαπερνούσε με την άκρη την άκρη μιας τρίχας χωρισμένης σε επτά μέρη;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι πιο δύσκολο και πιο δυσκατόρθωτο, αυτός που θα διαπερνούσε με την άκρη την άκρη μιας τρίχας χωρισμένης σε επτά μέρη». «Αλλά, Άναντα, κάτι ακόμα πιο δυσδιαπέραστο διαπερνούν, αυτοί που διαπερνούν όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... διαπερνούν όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»».

«Γι' αυτό, Άναντα, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για το σκοτάδι

1116. «Υπάρχουν, μοναχοί, μεσοκοσμικά διαστήματα, δυστυχημένα, ακάλυπτα, σκοτεινά, βυθισμένα στο σκοτάδι, όπου αυτοί ο ήλιος και η σελήνη, τόσο μεγάλης υπερφυσικής δύναμης, τόσο μεγάλης ισχύος, δεν φτάνουν με το φως τους».

Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «Μεγάλο πράγματι αυτό, σεβάσμιε κύριε, το σκοτάδι, πολύ μεγάλο πράγματι αυτό, σεβάσμιε κύριε, το σκοτάδι! Υπάρχει άραγε, σεβάσμιε κύριε, από αυτό το σκοτάδι άλλο σκοτάδι μεγαλύτερο και πιο τρομακτικό;» «Υπάρχει, μοναχέ, από αυτό το σκοτάδι άλλο σκοτάδι μεγαλύτερο και πιο τρομακτικό».

«Ποιο όμως, σεβάσμιε κύριε, είναι το άλλο σκοτάδι από αυτό το σκοτάδι μεγαλύτερο και πιο τρομακτικό;» «Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχέ, δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση... κ.λπ... ευχαριστημένοι... κ.λπ... δημιουργούν... κ.λπ... αφού δημιουργήσουν, πέφτουν στο σκοτάδι της γέννησης, πέφτουν στο σκοτάδι του γήρατος, πέφτουν στο σκοτάδι του θανάτου, πέφτουν στο σκοτάδι της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσaréσκειας και του άγχους. Αυτοί δεν απελευθερώνονται από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσaréσκεια, από το άγχος. 'Δεν απελευθερώνονται από τον υπαρξιακό πόνο', λέω».

«Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχέ, κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί δεν ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση... κ.λπ... χωρίς ευχαρίστηση... κ.λπ... δεν δημιουργούν... κ.λπ... μη δημιουργώντας, δεν πέφτουν στο σκοτάδι της γέννησης, δεν πέφτουν στο σκοτάδι του γήρατος, δεν πέφτουν στο σκοτάδι του θανάτου, δεν πέφτουν στο σκοτάδι της λύπης, του θρήνου, του πόνου,

της δυσαρέσκειας και του άγχους. Αυτοί απελευθερώνονται από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος. 'Απελευθερώνονται από τον υπαρξιακό πόνο', λέω».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Έκτο.

7. Η πρώτη ομιλία για τον ζυγό με την τρύπα

1117. «Όπως, μοναχοί, ένας άνθρωπος θα έριχνε στον μεγάλο ωκεανό έναν ζυγό με μία τρύπα. Εκεί θα υπήρχε μια τυφλή χελώνα. Αυτή θα αναδυόταν μία φορά κάθε εκατό χρόνια. Τι νομίζετε, μοναχοί, θα μπορούσε άραγε εκείνη η τυφλή χελώνα, αναδυόμενη μία φορά κάθε εκατό χρόνια, να περάσει τον λαιμό της σε εκείνον τον ζυγό με τη μία τρύπα;» «Ίσως, σεβάσμιε κύριε, κάποτε μετά από ένα μεγάλο χρονικό διάστημα».

«Πιο γρήγορα, μοναχοί, εκείνη η τυφλή χελώνα, αναδυόμενη μία φορά κάθε εκατό χρόνια, θα περνούσε τον λαιμό της σε εκείνον τον ζυγό με τη μία τρύπα· δεν λέω όμως ότι ο αδαής που έχει πέσει μία φορά στον κόσμο του ξεπεσμού θα αποκτήσει ανθρώπινη ύπαρξη».

Για ποιο λόγο; Διότι εκεί, μοναχοί, δεν υπάρχει συμπεριφορά σύμφωνα με τη Διδασκαλία, γαλήνια συμπεριφορά, πράξη του καλού, αξιέπαινη πράξη. Εκεί, μοναχοί, επικρατεί αμοιβαία κατανάλωση, κατανάλωση των αδύναμων. Για ποιο λόγο; Επειδή δεν έχουν δει, μοναχοί, τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Έβδομη.

8. Η δεύτερη ομιλία για τον ζυγό με την τρύπα

1118. «Όπως, μοναχοί, αυτή η μεγάλη γη θα ήταν καλυμμένη με νερό. Εκεί ένας άνθρωπος θα έριχνε έναν ζυγό με μία τρύπα. Αυτόν ο ανατολικός άνεμος θα τον έσπρωχνε προς τα δυτικά, ο δυτικός άνεμος θα τον έσπρωχνε προς τα ανατολικά, ο βόρειος άνεμος θα τον έσπρωχνε προς τα νότια, ο νότιος άνεμος θα τον έσπρωχνε προς τα βόρεια. Εκεί θα υπήρχε μια τυφλή χελώνα. Αυτή θα αναδυόταν μία φορά κάθε εκατό χρόνια. Τι νομίζετε, μοναχοί, θα μπορούσε άραγε εκείνη η τυφλή χελώνα, αναδυόμενη μία φορά κάθε εκατό χρόνια, να περάσει τον λαιμό της σε εκείνον τον ζυγό με τη μία τρύπα;» «Αυτό είναι τυχαίο, σεβάσμιε κύριε, που εκείνη η τυφλή χελώνα, αναδυόμενη μία φορά κάθε εκατό χρόνια, θα περνούσε τον λαιμό της σε εκείνον τον ζυγό με τη μία τρύπα».

«Έτσι τυχαίο είναι αυτό, μοναχοί, που κάποιος αποκτά ανθρώπινη ύπαρξη. Έτσι τυχαίο είναι αυτό, μοναχοί, που ο Τατχάγκατα εγείρεται στον κόσμο, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος. Έτσι τυχαίο είναι αυτό, μοναχοί, που η Διδασκαλία και διαγωγή που διακηρύχθηκε από τον Τατχάγκατα λάμπει στον κόσμο. Αυτός, μοναχοί,

έχει αποκτήσει ανθρώπινη ύπαρξη, ο Τατχάγκατα έχει εγερθεί στον κόσμο, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, και η Διδασκαλία και διαγωγή που διακηρύχθηκε από τον Τατχάγκατα λάμπει στον κόσμο.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για τον βασιλιά των βουνών Σινέρου

1119. «Όπως, μοναχοί, ένας άνθρωπος θα τοποθετούσε επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος φασολιού μουνγκ πάνω στο Σινέρου, τον βασιλιά των βουνών. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος φασολιού μουνγκ που τοποθετήθηκαν ή το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή - το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών· ασήμαντα είναι τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος φασολιού μουνγκ που τοποθετήθηκαν. Σε σύγκριση με το Σινέρου, τον βασιλιά των βουνών, τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος φασολιού μουνγκ που τοποθετήθηκαν δεν φτάνουν ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνουν ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνουν ούτε σε κλάσμα».

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη, αυτόν που έχει πλήρως συνειδητοποιήσει, αυτό ακριβώς είναι περισσότερο το σύνολο του υπαρξιακού πόνου, δηλαδή αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί· ασήμαντο είναι αυτό που απομένει. Σε σύγκριση με το προηγούμενο σύνολο του υπαρξιακού πόνου που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί, δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα, δηλαδή το να έχει κανείς επτά επαναγεννήσεις το μέγιστον· αυτός που κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Ένατη.

10. Η ομιλία για το βασιλιά των βουνών Σινέρου δεύτερη

1120. «Όπως, μοναχοί, το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών, θα οδηγούνταν σε πλήρη εξάλειψη και εξάντληση, εκτός από επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος φασολιού μουνγκ. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί από το Σινέρου, τον βασιλιά των βουνών, ή τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος φασολιού μουνγκ που απέμειναν;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο από το Σινέρου, τον βασιλιά των βουνών, δηλαδή αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί· ασήμαντα είναι τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος φασολιού μουνγκ που απέμειναν. Σε σύγκριση με αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί από το Σινέρου, τον βασιλιά των βουνών, τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος φασολιού μουνγκ που απέμειναν δεν φτάνουν ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνουν ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνουν ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη, αυτόν που έχει πλήρως συνειδητοποιήσει, αυτό ακριβώς είναι περισσότερο το σύνολο του υπαρξιακού πόνου, δηλαδή αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί· ασήμαντο είναι αυτό που απομένει. Σε σύγκριση με το προηγούμενο σύνολο του υπαρξιακού

πόνου που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί, δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα, δηλαδή το να έχει κανείς επτά επαναγεννήσεις το μέγιστον· αυτός που κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του γκρεμού πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ο στοχασμός, ο γκρεμός, ο πυρετός, η κορυφή, οι τρίχες της ουράς και το σκοτάδι·

με την τρύπα δύο ειπώθηκαν, με το Σινέρου τα άλλα δύο.

6. Το κεφάλαιο για την πλήρη συνειδητοποίηση

1. Η ομιλία για την άκρη του νυχιού

1121. Τότε ο Ευλογημένος, αφού τοποθέτησε λίγη σκόνη στην άκρη του νυχιού του, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - αυτή η λίγη σκόνη που τοποθέτησα στην άκρη του νυχιού μου, ή αυτή η μεγάλη γη;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή - η μεγάλη γη· ασήμαντη είναι η λίγη σκόνη που τοποθέτησε ο Ευλογημένος στην άκρη του νυχιού του. Σε σύγκριση με τη μεγάλη γη, η λίγη σκόνη που τοποθέτησε ο Ευλογημένος στην άκρη του νυχιού του δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη, αυτόν που έχει πλήρως συνειδητοποιήσει, αυτό ακριβώς είναι περισσότερο το σύνολο του υπαρξιακού πόνου, δηλαδή αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί· ασήμαντο είναι αυτό που απομένει. Σε σύγκριση με το προηγούμενο σύνολο του υπαρξιακού πόνου που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί, δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα, δηλαδή το να έχει κανείς επτά επαναγεννήσεις το μέγιστον· αυτός που κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τη λιμνούλα

1122. «Όπως, μοναχοί, μια λιμνούλα πενήντα γιότζανα σε μήκος, πενήντα γιότζανα σε πλάτος, πενήντα γιότζανα σε βάθος, γεμάτη νερό, γεμάτη μέχρι το χείλος, ώστε να μπορεί να πιει ένα κοράκι. Από αυτήν ένας άνθρωπος θα έβγαζε νερό με την άκρη ενός χόρτου. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - το νερό που βγήκε με την άκρη του χόρτου ή το νερό της λιμνούλας;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή - το νερό της λιμνούλας· ασήμαντο είναι το νερό που

βγήκε με την άκρη του χόρτου. Σε σύγκριση με το νερό της λιμνούλας, το νερό που βγήκε με την άκρη του χόρτου δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τη συμβολή πρώτη

1123. «Όπως, μοναχοί, εκεί όπου αυτά τα μεγάλα ποτάμια συρρέουν και συναντώνται, δηλαδή - ο Γάγγης, ο Γιαμούνα, ο Ατσιραβατί, ο Σαραμπού, ο Μαχί, από εκεί ένας άνθρωπος θα έβγαζε δύο ή τρεις σταγόνες νερού. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που βγήκαν ή το νερό στη συμβολή;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή - το νερό στη συμβολή· ασήμαντες είναι οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που βγήκαν. Σε σύγκριση με το νερό στη συμβολή, οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που βγήκαν δεν φτάνουν ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνουν ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνουν ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τη συμβολή δεύτερη

1124. «Όπως, μοναχοί, εκεί όπου αυτά τα μεγάλα ποτάμια συρρέουν και συναντώνται, δηλαδή - ο Γάγγης, ο Γιαμούνα, ο Ατσιραβατί, ο Σαραμπού, ο Μαχί, εκείνο το νερό θα οδηγούνταν σε πλήρη εξάλειψη και εξάντληση, εκτός από δύο ή τρεις σταγόνες νερού. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - το νερό στη συμβολή που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί ή οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που απέμειναν;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, το νερό στη συμβολή, δηλαδή αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί· ασήμαντες είναι οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που απέμειναν. Σε σύγκριση με το νερό στη συμβολή που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί, οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που απέμειναν δεν φτάνουν ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνουν ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνουν ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τη μεγάλη γη πρώτη

1125. «Όπως, μοναχοί, ένας άνθρωπος θα τοποθετούσε επτά σφαιρίδια πηλού σε μέγεθος κουκουτσιού τζουτζούμπα πάνω στη μεγάλη γη. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - τα επτά σφαιρίδια πηλού σε μέγεθος κουκουτσιού τζουτζούμπα που τοποθετήθηκαν ή αυτή η μεγάλη γη;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή - η μεγάλη γη· ασήμαντα είναι τα επτά σφαιρίδια πηλού σε μέγεθος κουκουτσιού τζουτζούμπα που τοποθετήθηκαν. Σε σύγκριση με τη μεγάλη γη, τα επτά σφαιρίδια πηλού σε μέγεθος κουκουτσιού τζουτζούμπα που τοποθετήθηκαν δεν φτάνουν ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνουν ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνουν ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τη μεγάλη γη δεύτερη

1126. «Όπως, μοναχοί, η μεγάλη γη θα οδηγούνταν σε πλήρη εξάλειψη και εξάντληση, εκτός από επτά σφαιρίδια πηλού σε μέγεθος κουκουτσιού τζουτζούμπα. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί από τη μεγάλη γη ή τα επτά σφαιρίδια πηλού σε μέγεθος κουκουτσιού

τζουτζούμπα που απέμειναν;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, από τη μεγάλη γη, δηλαδή αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί· ασήμαντα είναι τα επτά σφαιρίδια πηλού σε μέγεθος κουκουτσιού τζουτζούμπα που απέμειναν. Σε σύγκριση με αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί από τη μεγάλη γη, τα επτά σφαιρίδια πηλού σε μέγεθος κουκουτσιού τζουτζούμπα που απέμειναν δεν φτάνουν ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνουν ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνουν ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον μεγάλο ωκεανό πρώτη

1127. «Όπως, μοναχοί, ένας άνθρωπος θα έβγαζε δύο ή τρεις σταγόνες νερού από τον μεγάλο ωκεανό. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο -οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που βγήκαν ή το νερό στον μεγάλο ωκεανό;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή - το νερό στον μεγάλο ωκεανό· ασήμαντες είναι οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που βγήκαν. Σε σύγκριση με το νερό στον μεγάλο ωκεανό, οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που βγήκαν δεν φτάνουν ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνουν ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνουν ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον μεγάλο ωκεανό δεύτερη

1128. «Όπως, μοναχοί, το νερό στον μεγάλο ωκεανό θα οδηγούνταν σε πλήρη εξάλειψη και εξάντληση, εκτός από δύο ή τρεις σταγόνες νερού. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - το νερό στον μεγάλο ωκεανό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί ή οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που απέμειναν;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο το νερό στον μεγάλο ωκεανό, δηλαδή αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί· ασήμαντες είναι οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που απέμειναν. Σε σύγκριση με το νερό στον μεγάλο ωκεανό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί, οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που απέμειναν δεν φτάνουν ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνουν ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνουν ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια». Όγδοη.

9. Η ομιλία για την παρομοίωση του βουνού πρώτη

1129. «Όπως, μοναχοί, ένας άνθρωπος θα τοποθετούσε επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος σπόρου σιναπιού πάνω στα Ιμαλάια, τον βασιλιά των βουνών. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος σπόρου σιναπιού που τοποθετήθηκαν ή αυτά τα Ιμαλάια, ο βασιλιάς των βουνών;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή - τα Ιμαλάια, ο βασιλιάς των βουνών· ασήμαντα είναι τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος σπόρου σιναπιού που τοποθετήθηκαν. Σε σύγκριση με τα Ιμαλάια, τον βασιλιά των βουνών, τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος σπόρου σιναπιού που τοποθετήθηκαν δεν φτάνουν ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνουν ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνουν ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια». Ένατη.

10. Η ομιλία για την παρομοίωση του βουνού δεύτερη

1130. «Όπως, μοναχοί, τα Ιμαλαία, ο βασιλιάς των βουνών, θα οδηγούνταν σε πλήρη εξάλειψη και εξάντληση, εκτός από επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος σπόρου σιναπιού. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο -αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί από τα Ιμαλαία, τον βασιλιά των βουνών, ή τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος σπόρου σιναπιού που απέμειναν;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο από τα Ιμαλαία, τον βασιλιά των βουνών, δηλαδή αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί· ασήμαντα είναι τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος σπόρου σιναπιού που απέμειναν. Σε σύγκριση με αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί από τα Ιμαλαία, τον βασιλιά των βουνών, τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος σπόρου σιναπιού που απέμειναν δεν φτάνουν ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνουν ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνουν ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη, αυτόν που έχει πλήρως συνειδητοποιήσει, αυτό ακριβώς είναι περισσότερο το σύνολο του υπαρξιακού πόνου, δηλαδή αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί· ασήμαντο είναι αυτό που απομένει. Σε σύγκριση με το προηγούμενο σύνολο του υπαρξιακού πόνου που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί, δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα, δηλαδή το να έχει κανείς επτά επαναγεννήσεις το μέγιστον· αυτός που κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της πλήρους συνειδητοποίησης έκτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Η άκρη του νυχιού, η λιμνούλα, η συμβολή, τα άλλα δύο·
δύο για τη γη, δύο για τον ωκεανό, και αυτές οι δύο παραβολές του βουνού.

7. Το πρώτο κεφάλαιο των διαδοχικών επαναλήψεων για το ωμό σιτάρι

1. Η ομιλία για το αλλού

1131. Τότε ο Ευλογημένος, αφού τοποθέτησε λίγη σκόνη στην άκρη του νυχιού του, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο -αυτή η λίγη σκόνη που τοποθέτησα στην άκρη του νυχιού μου, ή αυτή η μεγάλη γη;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή -η μεγάλη γη· ασήμαντη είναι η λίγη σκόνη που τοποθέτησε ο Ευλογημένος στην άκρη του νυχιού του. Σε σύγκριση με τη μεγάλη γη, η λίγη σκόνη που τοποθέτησε ο Ευλογημένος στην άκρη του νυχιού του δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα».

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ασήμαντα είναι εκείνα τα όντα που επαναγεννιούνται μεταξύ των ανθρώπων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που επαναγεννιούνται αλλού εκτός από τους ανθρώπους. Για ποιο λόγο; Επειδή δεν έχουν δει, μοναχοί, τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Πρώτο.

2. Ομιλία για τα παραμεθόρια

1132. Τότε ο Ευλογημένος, αφού τοποθέτησε λίγη σκόνη στην άκρη του νυχιού του, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - αυτή η λίγη σκόνη που τοποθέτησα στην άκρη του νυχιού μου, ή αυτή η μεγάλη γη;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή - η μεγάλη γη· ασήμαντη είναι η λίγη σκόνη που τοποθέτησε ο Ευλογημένος στην άκρη του νυχιού του. Σε σύγκριση με τη μεγάλη γη, η λίγη σκόνη που τοποθέτησε ο Ευλογημένος στην άκρη του νυχιού του δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα».

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ασήμαντα είναι εκείνα τα όντα που επαναγεννιούνται στις κεντρικές περιοχές· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που επαναγεννιούνται σε συνοριακές περιοχές, ανάμεσα σε βαρβάρους που δεν γνωρίζουν... κ.λπ... Δεύτερο.

3. Ομιλία για τη σοφία

1133. ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που είναι προικισμένα με τον ευγενή οφθαλμό της σοφίας· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που έχουν περιέλθει σε άγνοια, που είναι παραπλανημένα... κ.λπ... Τρίτη.

4. Ομιλία για τα οινοπνευματώδη ποτά και ηδύποτα

1134. ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από οινοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από οινοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία... κ.λπ... Τέταρτο.

5. Ομιλία για το νερό

1135. ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που γεννιούνται στην ξηρά· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που γεννιούνται στο νερό. Για ποιο λόγο; Κ.λπ... Πέμπτο.

6. Ομιλία για τον σεβασμό στη μητέρα

1136. ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που είναι ευσεβή προς τη μητέρα· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που είναι ασεβή προς τη μητέρα... κ.λπ... Έκτο.

7. Ομιλία για τον σεβασμό στον πατέρα

1137. ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που είναι ευσεβή προς τον πατέρα· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που είναι ασεβή προς τον πατέρα... κ.λπ... Έβδομη.

8. Ομιλία για τον σεβασμό στους ασκητές

1138. ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που είναι αφοσιωμένα στην ασκητική ζωή· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν είναι αφοσιωμένα στην ασκητική ζωή... κ.λπ... Όγδοη.

9. Ομιλία για τον σεβασμό στους βραχμάνους

1139. ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που είναι αφοσιωμένα στην άγια ζωή· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν είναι αφοσιωμένα στην άγια ζωή... κ.λπ... Ένατη.

10. Ομιλία για τον σεβασμό στους πρεσβύτερους

1140. ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που τιμούν τους πρεσβύτερους της οικογένειας· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν τιμούν τους πρεσβύτερους της οικογένειας»... κ.λπ... Δέκατη.

Το πρώτο κεφάλαιο συντομεύσεων του ωμού σιτηρού έβδομο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Αλλού, παραμεθόριος, σοφία, οινοπνευματώδη ποτά και ηδύποτα και νερό·
Ευσεβής προς τη μητέρα και ευσεβής προς τον πατέρα επίσης, ασκητισμός
και ευσεβής προς τους βραχμάνους.

8. Το δεύτερο κεφάλαιο των διαδοχικών επαναλήψεων για το ωμό σιτάρι

1. Ομιλία για τον φόνο έμβιων όντων

1141. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από τον φόνο έμβιων όντων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από τον φόνο έμβιων όντων. Για ποιο λόγο; Κ.λπ... Πρώτο.

2. Ομιλία για τη λήψη μη δοσμένου

1142. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από τη λήψη του μη δοσμένου· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από τη λήψη του μη δοσμένου... κ.λπ... Δεύτερο.

3. Ομιλία για τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά

1143. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά... κ.λπ... Τρίτη.

4. Ομιλία για την ψευδολογία

1144. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από την ψευδολογία· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από την ψευδολογία... κ.λπ... Τέταρτο.

5. Ομιλία για τη διχαστική ομιλία

1145. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από τη διχαστική ομιλία· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από τη διχαστική ομιλία... κ.λπ... Πέμπτο.

6. Ομιλία για τη σκληρή ομιλία

1146. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από τη σκληρή ομιλία· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από τη σκληρή ομιλία... κ.λπ... Έκτο.

7. Η ομιλία για τη φλυαρία

1147. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από τη φλυαρία· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από τη φλυαρία... κ.λπ... Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον σπόρο

1148. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να βλάπτουν σπόρους και φυτά· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να βλάπτουν σπόρους και φυτά... κ.λπ... Όγδοη.

9. Η ομιλία για το φαγητό σε ακατάλληλη ώρα

1149. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το φαγητό σε ακατάλληλη ώρα· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το φαγητό σε ακατάλληλη ώρα... κ.λπ... Ένατη.

10. Η ομιλία για τα αρώματα και τα αλοιφές

1150. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να φορούν γιρλάντες, να χρησιμοποιούν αρώματα και καλλυντικά και να στολίζονται· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να φορούν γιρλάντες, να χρησιμοποιούν αρώματα και καλλυντικά και να στολίζονται... κ.λπ... Δέκατη.

Το δεύτερο κεφάλαιο συντομεύσεων του ωμού σιτηρού όγδοο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Έμβιο ον, μη δοσμένο, στις ηδονές, ψευδολογία και διχαστική ομιλία·
Σκληρή, φλυαρία, σπόρος και ακατάλληλη ώρα και αρώματα.

9. Το τρίτο κεφάλαιο των διαδοχικών επαναλήψεων για το ωμό σιτάρι

1. Η ομιλία για τον χορό και το τραγούδι

1151. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να παρακολουθούν χορό, τραγούδι, μουσική και θεάματα· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να παρακολουθούν χορό, τραγούδι, μουσική και θεάματα. Για ποιο λόγο; Κ.λπ... Πρώτο.

2. Η ομιλία για τα υψηλά κρεβάτια

1152. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από τη χρήση ψηλών και μεγάλων κρεβατιών· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από τη χρήση ψηλών και μεγάλων κρεβατιών... κ.λπ... Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον χρυσό και το ασήμι

1153. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να δέχονται χρυσό και ασήμι· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να δέχονται χρυσό και ασήμι... κ.λπ... Τρίτη.

4. Η ομιλία για το ωμό σιτηρό

1154. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να δέχονται ωμά σιτηρά· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να δέχονται ωμά σιτηρά... κ.λπ... Τέταρτο.

5. Η ομιλία για το ωμό κρέας

1155. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να δέχονται ωμό κρέας· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να δέχονται ωμό κρέας... κ.λπ... Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τις κοπέλες

1156. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να δέχονται γυναίκες και κορίτσια· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να δέχονται γυναίκες και κορίτσια... κ.λπ... Έκτο.

7. Η ομιλία για τις δούλες και τους δούλους

1157. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να δέχονται δούλους και δούλες· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να δέχονται δούλους και δούλες... κ.λπ... Έβδομη.

8. Η ομιλία για τα κατσίκια και τα πρόβατα

1158. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να δέχονται κατσίκες και πρόβατα· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να δέχονται κατσίκες και πρόβατα... κ.λπ... Όγδοη.

9. Η ομιλία για τα κοτόπουλα και τους χοίρους

1159. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να δέχονται κοτόπουλα και γουρούνια· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να δέχονται κοτόπουλα και γουρούνια... κ.λπ... Ένατη.

10. Η ομιλία για τους ελέφαντες, τα βόδια και τα άλογα

1160. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να δέχονται ελέφαντες, βόδια, άλογα και φοράδες· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να δέχονται ελέφαντες, βόδια, άλογα και φοράδες... κ.λπ... Δέκατη.

Το τρίτο κεφάλαιο συντομεύσεων του ωμού σιτηρού ένατο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Χορός, κρεβάτι, ασήμι, δημητριακά, κρέας, κορίτσια·

Δούλες και κατσίκες-πρόβατα, κοτόπουλα-γουρούνια-ελέφαντες.

10. Το τέταρτο κεφάλαιο των διαδοχικών επαναλήψεων για το ωμό σιτάρι

1. Η ομιλία για τα χωράφια και τα οικόπεδα

1161. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να δέχονται χωράφια και γη· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να δέχονται χωράφια και γη... κ.λπ... Πρώτο.

2. Η ομιλία για την αγοραπωλησία

1162. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από την αγοραπωλησία· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από την αγοραπωλησία... κ.λπ... Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το αγγελιαφορικό καθήκον

1163. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από την επιδίωξη αγγελιαφορικών καθηκόντων και θελημάτων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από την επιδίωξη αγγελιαφορικών καθηκόντων και θελημάτων... κ.λπ... Τρίτη.

4. Η ομιλία για τη νοθευμένη ζυγαριά

1164. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να εξαπατούν με ψεύτικες ζυγαριές, ψεύτικα μέταλλα και ψεύτικα μέτρα· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να εξαπατούν με ψεύτικες ζυγαριές, ψεύτικα μέταλλα και ψεύτικα μέτρα... κ.λπ... Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τη δωροδοκία

1165. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από τη δωροδοκία, την εξαπάτηση, την απάτη και την ανεντιμότητα· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από τη δωροδοκία, την εξαπάτηση, την απάτη και την ανεντιμότητα... κ.λπ... Πέμπτο.

6-11. Η ομιλία για το κόψιμο και τα λοιπά

1166-1171. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από τον ακρωτηριασμό, τη δολοφονία, τη φυλάκιση, τη ληστεία, το πλιάτσικο και τη βία· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από τον ακρωτηριασμό, τη δολοφονία, τη φυλάκιση, τη ληστεία, το πλιάτσικο και τη βία. Για ποιο λόγο; Επειδή δεν έχουν δει, μοναχοί, τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Ενδέκατη.

Το τέταρτο κεφάλαιο συντομεύσεων του ωμού σιτηρού δέκατο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Χωράφι, σώμα και αγγελιαφορικό καθήκον, ψεύτικη ζυγαριά, δωροδοκία· ακρωτηριασμός, δολοφονία και φυλάκιση, ληστεία, πλιάτσικο και βία.

11. Το κεφάλαιο των διαδοχικών επαναλήψεων για τους πέντε προορισμούς

1. Η ομιλία για τον θάνατο ανθρώπου και την κόλαση

1172. Τότε ο Ευλογημένος, αφού τοποθέτησε λίγη σκόνη στην άκρη του νυχιού του, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - αυτή η λίγη σκόνη που τοποθέτησα στην άκρη του νυχιού μου, ή αυτή η μεγάλη γη;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή - η μεγάλη γη· ασήμαντη είναι η λίγη σκόνη που τοποθέτησε ο Ευλογημένος στην άκρη του νυχιού του. Σε σύγκριση με τη μεγάλη γη, η λίγη σκόνη που τοποθέτησε ο Ευλογημένος στην άκρη του νυχιού του δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα». Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως άνθρωποι, επαναγεννιούνται μεταξύ των ανθρώπων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως άνθρωποι, επαναγεννιούνται στην κόλαση... κ.λπ... Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον θάνατο ανθρώπου και το ζωικό βασίλειο

1173. ...Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως άνθρωποι, επαναγεννιούνται μεταξύ των ανθρώπων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως άνθρωποι, επαναγεννιούνται στο ζωικό βασίλειο... κ.λπ... Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον θάνατο ανθρώπου και τη σφαίρα των φαντασμάτων

1174. ...Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως άνθρωποι, επαναγεννιούνται μεταξύ των ανθρώπων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως άνθρωποι, επαναγεννιούνται στη σφαίρα των φαντασμάτων... κ.λπ... Τρίτη.

4-6. Η ομιλία για τον θάνατο ανθρώπου, τους θεούς, την κόλαση και τα λοιπά

1175-1177. ...Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως άνθρωποι, επαναγεννιούνται μεταξύ των θεών· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως άνθρωποι, επαναγεννιούνται στην κόλαση... κ.λπ... επαναγεννιούνται στο ζωικό βασίλειο... κ.λπ... επαναγεννιούνται στη σφαίρα των φαντασμάτων... κ.λπ... Έκτο.

7-9. Η ομιλία για τον θάνατο θεού, την κόλαση και τα λοιπά

1178-1180. ...Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως θεοί, επαναγεννιούνται μεταξύ των θεών· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως θεοί, επαναγεννιούνται στην κόλαση... κ.λπ... επαναγεννιούνται στο ζωικό βασίλειο... κ.λπ... επαναγεννιούνται στη σφαίρα των φαντασμάτων... κ.λπ... Ένατη.

10-12. Η ομιλία για τους θεούς, τους ανθρώπους, την κόλαση και τα λοιπά

1181-1183. ...Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως θεοί, επαναγεννιούνται μεταξύ των ανθρώπων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως θεοί,

επαναγεννιούνται στην κόλαση... κ.λπ... επαναγεννιούνται στο ζωικό βασίλειο... κ.λπ... επαναγεννιούνται στη σφαίρα των φαντασμάτων... κ.λπ... Δωδέκατη.

13-15. Ομιλία για την κόλαση, τους ανθρώπους, την κόλαση και τα λοιπά

1184-1186. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν στην κόλαση, επαναγεννιούνται μεταξύ των ανθρώπων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν στην κόλαση, επαναγεννιούνται στην κόλαση... κ.λπ... επαναγεννιούνται στο ζωικό βασίλειο... κ.λπ... επαναγεννιούνται στη σφαίρα των φαντασμάτων... κ.λπ... Δέκατο πέμπτο.

16-18. Ομιλία για την κόλαση, τους θεούς, την κόλαση και τα λοιπά

1187-1189. ...Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν στην κόλαση, επαναγεννιούνται μεταξύ των θεών· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν στην κόλαση, επαναγεννιούνται στην κόλαση... κ.λπ... επαναγεννιούνται στο ζωικό βασίλειο... κ.λπ... επαναγεννιούνται στη σφαίρα των φαντασμάτων... κ.λπ... Δέκατο όγδοο.

19-21. Ομιλία για τα ζώα, τους ανθρώπους, την κόλαση και τα λοιπά

1190-1192. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από το ζωικό βασίλειο, επαναγεννιούνται μεταξύ των ανθρώπων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από το ζωικό βασίλειο, επαναγεννιούνται στην κόλαση... κ.λπ... επαναγεννιούνται στο ζωικό βασίλειο... κ.λπ... επαναγεννιούνται στη σφαίρα των φαντασμάτων... κ.λπ... Εικοστό πρώτο.

22-24. Ομιλία για τα ζώα, τους θεούς, την κόλαση και τα λοιπά

1193-1195. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από το ζωικό βασίλειο, επαναγεννιούνται μεταξύ των θεών· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από το ζωικό βασίλειο, επαναγεννιούνται στην κόλαση... κ.λπ... επαναγεννιούνται στο ζωικό βασίλειο... κ.λπ... επαναγεννιούνται στη σφαίρα των φαντασμάτων... κ.λπ... Εικοστό τέταρτο.

25-27. Ομιλία για τα φαντάσματα, τους ανθρώπους, την κόλαση και τα λοιπά

1196-1198. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από τη σφαίρα των φαντασμάτων, επαναγεννιούνται μεταξύ των ανθρώπων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από τη σφαίρα των φαντασμάτων, επαναγεννιούνται στην κόλαση... κ.λπ... επαναγεννιούνται στο ζωικό βασίλειο... κ.λπ... επαναγεννιούνται στη σφαίρα των φαντασμάτων... κ.λπ... Εικοστό έβδομο.

28-29. Ομιλία για τα φαντάσματα, τους θεούς, την κόλαση και τα λοιπά

1199-1200. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από τη σφαίρα των φαντασμάτων, επαναγεννιούνται μεταξύ των θεών· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από τη σφαίρα των φαντασμάτων, επαναγεννιούνται στην κόλαση... κ.λπ... Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από τη σφαίρα των

φαντασμάτων, επαναγεννιούνται μεταξύ των θεών· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από τη σφαίρα των φαντασμάτων, επαναγεννιούνται στο ζωικό βασίλειο... κ.λπ... Εικοστό ένατο.

30. Ομιλία για τα φαντάσματα, τους θεούς και τη σφαίρα των φαντασμάτων

1201. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από τη σφαίρα των φαντασμάτων, επαναγεννιούνται μεταξύ των θεών· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από τη σφαίρα των φαντασμάτων, επαναγεννιούνται στη σφαίρα των φαντασμάτων. Για ποιο λόγο; Επειδή δεν έχουν δει, μοναχοί, τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Ποίων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου, της ευγενούς αλήθειας της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, της ευγενούς αλήθειας της παύσης του υπαρξιακού πόνου, της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Οι μοναχοί, ευχαριστημένοι, αγαλλίασαν με τα λόγια του Ευλογημένου. Τριακοστό.

Το κεφάλαιο συντομεύσεων των πέντε προορισμών ενδέκατο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Πέθαναν από ανθρώπους και έξι, θεοί πέθαναν από την κόλαση·
Σφαίρα ζώων και φαντασμάτων, τριάντα περίπου το κεφάλαιο των
προορισμών.

Η συλλογή της αλήθειας δωδέκατη.

Το μεγάλο κεφάλαιο πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Οδός, παράγοντας φώτισης, μνήμη, ικανότητα, ορθή επίμονη προσπάθεια·
Δύναμη, βάση πνευματικής δύναμης, Ανουρούντα, διαλογιστική έκσταση,
αναπνοή συνδεδεμένο·
Είσοδος στο ρεύμα και αλήθεια, το μεγάλο κεφάλαιο αυτό ονομάζεται.

Τέλος του κειμένου Πάλι της συλλογής του μεγάλου κεφαλαίου.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών. 5. Το μεγάλο βιβλίο. 12. Συνδεδεμένες ομιλίες για τις αλήθειες έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org